

మిసిమి

మానవత్వం

వెల. రూ॥ 6/-

జనవరి 1997

ముఖచిత్రం

Lust Pierces the undeveloped and uncultured mind like rain the ill-thatched roof.

సరిగా నేయని గుడిసె వర్షానికి వెలిసివట్టే, బాగావికసించని, అసంస్కృత మనస్సు లాలసకు వెలుస్తుంది.

Even as rain does penetrate

A house that's badly thatched,

Likewise lust does penetrate

The mind uncultivated

Courtesy "The Treasury of Truths (Dhammapada)"

ఏ విధంగా వర్షానికి

సరిగానేయని గుడిసె కారుతుందో,

అదేవిధంగా అవికసిత అసంస్కృత

మనస్సును లాలస (రాగం) తడుపుతుంది.

ధమ్మపద

మసిమి

**"All that we are is the product of what we have thought"
is "We are what we think." — Dhammapadam.**

సంపుటి 8

జనవరి 1997

సంచిక 12

వ్యవస్థాపక సంపాదకుడు : డాక్టర్ రవీంద్రనాథ్ ఆలపాటి

విషయసూచిక

సందిగ్ధ జపానూ - నేనూ

- మో

విరోధాభాసా తర్కం (పుజీలాజిక్)

- అన్నపరెడ్డి వెంకటేశ్వరరెడ్డి

అద్వితీయ నవలా కారుడు బంకించంద్ర

- కె. చక్రపాణి

- డి. చంద్ర శేఖర రెడ్డి

కణాలు, తరంగాలు, తరంగణాలు, -క్వాంటమ్లు

- డా॥ చాగంటి కృష్ణకుమారి

కాల్పనిక వాస్తవవాది యేట్స్

- శివలింగం

ఏకాంతసేవ

- మధురాంతకం రాజారాం

విడిప్రతి రూ. 6/-

వార్షిక చందా రూ. 70/-

Printed, Published by BAPANNA ALAPATI at Kala Jyothi Process Ltd.,
1-1-60/5, R.T.C. X Roads, Musheerabad, Hyd-20. Ph. 7612436, 7612337.

సంపాదకుడు : అన్నపరెడ్డి వెంకటేశ్వర రెడ్డి

Mahamahopadhyaya : The Origin of the Title

The title of 'Mahamahopadhyaya' was first instituted by the then Viceroy and Governor General Lord Dufferin (1864-1886) to mark the occasion of the Golden Jubilee of Queen Victoria's accession to the British throne, celebrated in India during 1887 A.D.

The text of the statement issued by the Viceroy is as follows :

"His Excellency the Viceroy and Governor General, having taken into his consideration that adequate means do not exist whereby he can recognise eminent distinction in learning among the loyal Hindu and Mohamedan subjects of Her Most Gracious Majesty the Queen Empress of India and being desirous to commemorate the event of the Jubilee of Her Majesty's Accession to the throne has resolved to institute a new title for eminent services rendered by Hindus or Mohamedans in the promotion of Oriental Learning."

The above passage was published in the Foreign Department Notification No.811/16-2-1887. Vide Calcutta Gazette Dt. 23.2.1887. Part 1A, page 23.

The conferring of the title of Mahamahopadhyaya was followed by the presentation of a shawl and an annual pension of Rs.100/- with a Sanad (Certificate) from the Governor General.

Shri Bapudeva Sasri was the first distinguished scholar who received this title.

The person who received the title was usually identified by the depth of his scholarship, his works of outstanding merit and his overwhelming popularity among fellow-scholars and pandits and his recognition in learned circles.

He may be a Mimamsa (a believer in Karma theory) a Smrti Vyakhyatha (interpreter of Hindu Law and Dharma), a Taarkika (a Logician).

Thirty-five scholars in the South and more than twice that number in Northern India received the title of 'Mahamahopadhyaya'

Courtesy Bhavan's Journal, May 31, 1991

సందిగ్ధ జపానూ - నేనూ

(నోబెల్ పురస్కార స్వీకారపత్రం 7 డిసెంబర్, 1994)

మూలం: కెన్జాబురో ఓయి

సంక్షిప్త అనువాదం: మో

(1994లో నోబెల్ సాహిత్య బహుమతి గెలుచుకున్న ఓయి అప్పటికే ప్రపంచంలో మంచి రచయితగా గుర్తింపు పొందడమే కాకుండా అనేక భాషల్లోకి ఆయన రచనలు అనువాదం అయ్యాయి. యుద్ధాన్ని విపరీతంగా ద్వేషించే ఓయి ఆయుద్ధ నేపథ్యంలోనే తన రచనలకి రూప కల్పన చేసుకొన్నాడు. హిరోషిమా, నాగసాకీల భీభత్స అనుభవాల కారణంగా యుద్ధ వ్యతిరేకతని, శాంతి కాముకత్వాన్ని రాజ్యాంగంలో రాసుకున్న జపాన్, తిరిగి మళ్ళీ ఇటీవల కాలంలో యుద్ధోన్ముఖం అయ్యే క్రమాన్ని మరింత ద్వేషిస్తున్నాడు. ఓయి కేవలం రచన చేయటమే కాక తన బావాల్ని ఆవిష్కరించే ప్రయత్నంలో యూరస్, లాటిన్ అమెరికా, ఆఫ్రికాయా, అమెరికాలో విస్తృతంగా పర్యటించాడు. ఎక్కడో ఒక చిన్న దీవిలో, ప్రకృతి ఒడిలాంటి లోయలో పుట్టిన ఓయి, యాంత్రికత తారాస్థాయికి చేరుకున్న టోక్యోనగరంలో వుంటూ, తన షికోపు లోయ జ్ఞాపకాల్ని ఇంకాతన పూదయంలో నిలుపు కోవటం విశేషం. ఇంగ్లీషులోకి అనువాదం అయిన ఓయి రచనల్లో ప్రముఖమైనవి:

(1) A Personal Matter, 1968. (2) The Silent Cry. (3) Teach us to Outgrow our Madness - 1977 (4) The Catch and Other War Stories - 1981 (5) The Crazy Iris and Other Stories of the Atomic Aftermath - 1985. (6) The Pinch Runner Memorandum - 1994. (7) Nib the Buds, Shoot the Kids - 1995)

గడిచిన విధ్వంసక ప్రపంచ యుద్ధ సమయానికి నేనొక చిన్న బాలుణ్ణి ఇక్కడికి వేలమైళ్ళ దూరానవున్న జపాన్ ద్వీప సముదాయంలోని షికోపూ దీవిలో మారుమూలమన్న ఓ హరిత లోయలో వుండేవాణ్ణి అప్పుడు. ఆ సమయంలో నన్ను నిజంగా సమ్మోహపరిచిన పుస్తకాలు రెండు అవి ఒకటి హకల్ బెరిఫిన్ సాహసయాత్రలు; రెండవది నిల్స్ 'అద్భుత సాహస గాథలు' . అప్పట్లో ప్రపంచం మొత్తాన్ని భయంకరమైన ఫెను అలలు చుట్టుముట్టాయి. హకల్ బెరిఫిన్ చదవటం ద్వారా నేనూ ఆ పర్యతారణ్యంలోకి వెళ్ళిపోయి రాత్రిళ్ళంతా వృక్షాల సమూహాల్లో నిద్రపోవటం సమర్థనీయం అనిపించింది. గోడలు లోపల ఏగడుల్తోనూ రక్షణలేదు, ఎక్కడానూ నిల్స్ సాహస గాథల్లోని నాయకుడు ఓ సూక్ష్మజీవిగా మారిపోయి పక్షుల భాషని అర్థం చేసుకుంటూ ముందుకు సాగిపోతుంటాడు తన ప్రయాణంలో. ఆ గాథ నుంచి నాకు ఎన్నో రకాల పండితీయక. సుఖాలు అనుభూతమైనాయి. ప్రథమంగా పూర్వీకుల్లానే నేనూన్నా ఆదట్టుమైన అరణ్యంలో షికోపూ దీవిలో నివసించటం నిజంగానే అచ్చమైన విముక్తిని ఇస్తోందేమో అనిపించింది. ఇక రెండవ విషయం నిల్స్ లో నన్ను నేను చూసుకొంటూ, ఆ అల్లరి చిల్లరి పిల్లవాడితో సహా సుభూతిని పొందుతూ, స్వీడన్ కి అతను చేసిన అసాధ్య ప్రయాణంలో నేనూన్నా పయనిస్తూ వుండేవాణ్ణి అన్న మాట. ఆ నిల్స్ ఓ చిన్న బాలుడిగా మారిపోయి అమాయకత్వంతో కూడిన ఆత్మవిశ్వాసంతో

వేగుల మోహన్ ప్రసాద్ గారు ప్రస్తుతం విజయవాడ సిద్ధర్థ ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ కళాశాలలో ఆర్ట్స్ శాఖలో ఉపన్యాసకులుగా ఉంటున్నారని మీరు ఆధునిక కవులలో అగ్రగణ్యులు మీరే కవిత్యం ఆనుభవిక, అద్భుత వాదనను ప్రతిబింబిస్తుంది

వినయాన్ని కూడా జతచేసుకుని చివరకు స్వగృహానికివచ్చి అతని తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడతాడు ఆ నిల్వతో పాటు నేనూన్నా మాట్లాడటం, అతని భాషనే నేనూ ఉపయోగించటం, అతని కథలో లీనం అయిన నన్ను ఉత్తేజితుణ్ణి చేసింది ప్రక్షళనమూ చేసింది. కథలోని పతాక సన్నివేశంలో అతను అన్న మాటలు ఇవి.

“అమ్మా, నాన్న: నేనిప్పుడు ఓ పెద్దపిల్లవాణ్ణి. మళ్ళీనేను ఓ మానవుణ్ణి”

ఈ “మళ్ళానేనో మానవుణ్ణి” అన్న పదబంధం నన్ను విచలితుణ్ణి చేసింది వయస్సొచ్చాక జీవితంలో అనేక పార్శ్వాల నుంచి నేనేదుర్కొన్న కష్టనష్టాలు - నాకుటుంబంలోని, జపనీస్ సంఘంలోని - ఈ ఇరవయ్యో శతాబ్దపు పూర్వార్థభాగంలో దేశదిమ్మరిగా తిరిగిన నా జీవన క్రమంలో నవలా ప్రక్రియద్వారా నాభాధల్ని నేను కొలవగలగటం వల్లనే నేనికింకా బతికిబట్టకట్ట గలిగాను, ఈ క్రమంలోనే “నేను మళ్ళా మానవుణ్ణియ్యాను” అని పదేపదే నిల్వార్చులు విడవటం నాకే విన్పించింది. ఈ స్థలంలోనూ, ఈ సమయంలోనూ నన్ను గురించిననూ ఇల్లా

ఈనెల నుంచి ప్రతినెల ఒక నోబెల్ సాహితీ బహుమతి గ్రహీత అంగీకార ప్రసంగాన్ని (Acceptance Speech) అనువాదంలో ప్రచురించదలచామని తెలుసుకోవడానికి సంతోషిస్తున్నాము. ఈ ఆలోచనలో భాగంగానే మొదటిగా కెన్జాబురో ఓయా 1994 డిసెంబరు 7వ తేదీన చేసిన “నోబెల్ ఉపన్యాసాన్ని” ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము.

సాహిత్యానికి ఇచ్చే బహుమతులలో అత్యంత ప్రతిష్ఠాకరమైంది నోబెల్ బహుమానం. అటువంటి బహుమతిని గెలుచుకొన్న ఏ రచయిత వైన కలిసైన తెలుసుకోవాలనే కోరిక సహజంగా ఎవరికైన ఉంటుంది. అతని రచనా వైదిమ్యం, విషయాల గురించి తెలుసుకోవాలని ఉంటుంది. ఆ తెలుసుకునేదేదో ఆయన మాటలనుంచి తెలుసుకొంటే మరి బాగుంటుంది. ఆ ఉద్దేశంతోనే

.....సంపాదకుడు

చెప్పుకోవటం బహుశఅసందర్భంకావచ్చు, ఐనా, దయచేసి నన్ను చెప్పనివ్వండి. రచనా వ్యాసంగం అంతా నాస్వీయ జీవితాన్నించి (ప్రారంభమయి చివరికి సమాజానికి, ప్రపంచానికి, ముడిపడి వుండేదే. అందుచేత నావ్యక్తిగత విషయాల్ని ఇంకొంచెం వెల్లడించటం, క్షమార్హం అవుతుందని ఆశిస్తాను.

ఓ అర్థశతాబ్దం క్రితం ఆకీకారణ్యంలోతుల్లో మునిగి పోయిన నాకు నిల్వ సాహస గాథల్ని చదవటంలో రెండు భవిష్యద్వాణులు విన్పించినాయి. మొదటిది ఏదో ఒకనాడు పక్షుల భాషని నేను అర్థం చేసుకొగలుగుతాను అనటం. ఇకరెండవది ఎప్పుడో ఒకప్పుడు నా అదృశ్య పక్షితోపాటు నేను స్కాండినేవియాకి ఎగిరిపోతాననేది.

నా వివాహం అయిన తరువాత మాకు పుట్టిన మొదటి బిడ్డ ఓ మానసిక వికలాంగుడు.

‘హికారి’ అనే పేరు పెట్టుకున్నాం. జపనీస్ భాషలో ఆమాటకి ‘వెలుతురు’ అని అర్థం మానవ గళాలకి అతనిప్పుడు స్పందించేవాడు కాదు అడవి పక్షుల శబ్దాలకి తప్ప ఒకానొక వేసవికాలంలో మాగ్రామీణనివాసంలో మేముంటున్నప్పుడు, అతని ఆరేళ్ళ వయస్సులో, ఓ తోటకి ఆవలవున్న సరస్సు అవతలి ఒడ్డున, రెండు నీటి పక్షుల స్వరకంపనాల్ని విన్నాడు విని ఓ వ్యాఖ్యాత గొంతుతో “అవిగో అవి నీటి పిట్టలు” అన్నాడు అతని నోటి నుంచి వచ్చిన మొట్టమొదటి మనుష్య శబ్దాలు అవి సరిగ్గా ఆనాటినుంచే నా భార్య నేను శబ్దాల్ని మాటలుగా రూపాంతరీకరించి అతనితో సంభాషించటం మొదలుపెట్టాం.

హికారి ఇప్పుడు వికలాంగుల వృత్తి విద్యాశిక్షణాలయంలో పని చేస్తున్నాడు. ఈ సంస్థకి ఉత్తేజాన్ని మేము స్పెషల్స్ నుంచే పొందాము ఈలోగా అతని రాగాలకి స్వరకల్పనలు చేస్తూవున్నాడు మానవ సంగీత స్వరకల్పనలో అతనికి ప్రాథమికంగా సహాయం చేసినవి పక్షులే “ఏదో ఒకనాటికి నేను పక్షుల భాష అర్థం చేసుకుంటాను” అనే భవిష్యవాణి అతని రూపంలో నాకు కనిపించింది నాజీవితం, నా భార్యలో సమృద్ధిగా నిండివున్న స్త్రీ శక్తి; మేధస్సు లేకపోతే, దుర్బరంగా వుండేదనే మాట చెప్పకతప్పదు నిల్చే సాహసగాధలోని నాయకురాలు అక్కాకు అచ్చమయిన ప్రతిరూపం ఆమె ఇప్పుడు నేను విన్న ఆ రెండవ భవిష్యవాణి కూడా సఫలం అయింది చాలా సంతోషంగా ఈ స్టాక్ హోంకి విమానంలో ఎగిరివచ్చాం ఇద్దరమూనూ.

ఇదే వేదిక మీద సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి స్వీకరించిన మొట్టమొదటి జపనీస్ రచయిత కవబాలా యసునాకి ఓ ప్రసంగం చేశారు. ఆ ప్రసంగం పేరు “జపాను - సౌందర్యసీమ - నేనూ” అనేది. ఈ శీర్షిక అందంగా కన్పింస్తున్నే అస్పష్టంగా అనిపిస్తుంది. అస్పష్టం అనేమాటకి జపనీస్ భాషలో వున్న సమానార్థకం AMAINA. ఈ విశేషణానికి అంగ్లానువాదంలో చాలా పర్యాయపదాలు వుండవచ్చు. కవబాలా పెర్క్యూన్న అస్పష్టత కావాలని స్పష్టంగా ప్రసంగ శీర్షికలో వుంచిన మాటే. దాన్ని ఇలా కూడా అనువాదం చేయవచ్చు-“ సౌందర్యసీమ జపానుకి చెందిన నాగురించి” అని. జపనీస్ భాషలో ఈ ప్రత్యేక ప్రత్యయం ‘గురించి’ నుంచే ఈ అస్పష్టత అంతా వస్తుంది. ‘నేనూ’ ‘సౌందర్యసీమ జపాన్’ ఈ రెండింటిని సందానించటం వల్ల

శీర్షికలోని ఈ అస్పష్టత బహువిధ వాఖ్యానాల్ని, సూచితార్థాలను ఆహ్వానిస్తుంది. ఒక రకంగా సౌందర్య సీమ జపానులో భాగమయిన నా గురించి అనీ, మరొక రకంగా ‘సౌందర్యసీమ జపాను నేనూ’ అనీ. మొదటి దానిలో ఓవస్తువుని పొందటం, దానికి చెందటం, ఓకానొక అనుబంధం వుండటం అని అర్థం. రెండవ దానిలో రెండు విభిన్నమయిన నామవాచకాలు సమాంతర అన్వయంగా వుండటం.

ఆ శీర్షికతో మొదలయిన ప్రసంగంలో కవబాలా ఒక విశిష్టమయిన జపనీస్ మార్మికతతో పాటు ప్రాచ్య ప్రపంచ భావనని కూడా ప్రస్తావించారు జెన్ బౌద్ధభావానికి దగ్గరవటం ఆవిశిష్టత. మధ్యయుగాల్లోని జెన్ బిక్షువులు రాసిన కవితల ద్వారా ఈ ఇరవయ్యో వతాబ్దపు రచయిత కవబాలా తన మనోస్థితిని దర్శింపజేసాడు. ఆ కవితలన్నీ సత్యాన్ని భాషాపరంగా చెప్పలేని ఓకానొక అసాధ్యతకు సంబంధించినవే అలాంటి కవితల్లోని మూలాలన్నీ మూసేసిన గవ్వల్లో దాక్కుంటాయి. పాఠకులు గవ్వల్లోంచి మాటలు ఎప్పటికయిన బయటకి వెలువడతాయనీ, అవి వారిని దరిచేరుతాయనీ ఆశించలేదు. పాఠకులే ఆగవ్వల్లోకి సహజమభూతితో, స్వయేచ్ఛతో దూరిపోవటంతో తప్ప వాటి అర్థాలని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోలేరు

ప్లాక్‌హోంలో తన ప్రేక్షకుల ముందు కవబాటా అంతద్వైర్యంగా ఆ నిగూడమైన కవితల్ని చదవటానికి ఎందుకు నిశ్చయించుకున్నట్లు? ఓసారి ఆ ప్రాచీనస్మృతుల మమకారంతో వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే కవబాటా తన జీవన సంద్యా సమయంలో మహాకాంతిసంతయిన కీర్తితో వెలిగిపోతున్నప్పుడు కూడా, తన అకుంఠిత విశ్వాసాన్ని దైర్యంగా ప్రకటించారు. కవబాటా కొన్ని దశాబ్దాలపాటు అసంఖ్యాకంగా రచించిన ఉత్పన్న గ్రంథాల ద్వారా కళాత్మక యాత్రికుడుగా పయనించారు అన్ని దీర్ఘసంవత్సరాలయాత్రముగియబోయే తరుణంలో ఆనిగూడ రహస్యాత్మక కవితల ద్వారా'' జపాను, సౌందర్యసీమ, నేపూ'' అని ప్రవచించారు. అదీ ఆయన జీవించిన ప్రపంచం అదీ ఆయన సృజించిన సాహిత్యం. తన ప్రసంగాన్ని ముగిస్తూ ఆయన అన్న ఈ మాటలు ఇంకా ముఖ్యంగా గమనించాల్సినవి:

''నా గ్రంథాలన్ని శూన్యత్యపు రచనలుగా అభివర్ణించబడ్డాయి కానీ అవి పాశ్చాత్య ప్రపంచపు ఉనికి రాహిత్యానికి చెందినవికావు. వాటి ఆత్మకపునాది వేరేది.''

ఇక్కడ కూడా ఆత్మవిశ్వాసంతో కూడిన స్వీయ సమర్థనే కనిపిస్తుంది. ఓ ప్రక్కన కవబాటా తననితాను ప్రాథమికంగా జీవితత్వానికి ప్రాప్త్య ప్రపంచపు పురాతన సాహిత్య కళా ప్రమాణాలకి చెందినవాడినని చెప్పుకుంటూనే, మరోప్రక్కన తన సాహిత్యాన్ని ప్రాశ్నాత్య ప్రపంచపు ఉనికి రాహిత్యానుంచి ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నారు ఇలా చేయటం వల్ల అల్‌ఫ్రెడ్ నోబెల్ భవిష్యమానవాళిపై ఉంచిన ఆశావిశ్వాసాల్ని హృదయపూర్వకంగా పునః ప్రవచిస్తున్నారు.

నిజం చెప్పాలంటే ఓ ఇరవై ఆరుసంవత్సరాల క్రితం ఇక్కడే నుంచోని ప్రసంగించిన సహజీవి కవబాటా కంటే నాకు మరింత ఆత్మిక అనుబంధం డెబ్బి ఒక్క సంవత్సరాల క్రితం సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి స్వీకరించిన విలియం బట్లర్ యేట్స్ తోనే విక్కన ఇప్పటి నా వయస్సు అప్పటి ఆయన వయస్సు ఒకటే అంతమాత్రాన ఆయన ఉన్నతస్థితికి నన్ను నేను పెంచుకోలేను. ఆయన దేశానికి అనంత దూరంలో నివసిస్తూ వున్నానను ఆయనకి ఓ వినమ్ర అనుచురుణ్ణి మాత్రమే. బ్లాక్ కి యేట్స్ ఎల్లాగో అల్లా అన్నమాట.

గతకొద్ది సంవత్సరాలుగా నేను మూడు క్రమానుసర నవలల రచనలలో నిమగ్నం అయివున్నాను. సాహిత్య వ్యాసంగానికి ఇదే ఆఖరుదశ అనిభావిస్తూ మొదటి రెండు భాగాలు అచ్చు అయినాయి. మూడవ రచన ఈ మధ్యనే పూర్తి అయింది. ఈ ఆఖరి భాగం పేరు ''A flaming green Tree'' ఈ శీర్షికని యేట్స్ కవిత ''Vacillation'' లోంచే గ్రహించాను. వాస్తవానికి ఈ మూడు నవలల నిండా యేట్స్ కవితల పద్యపాదాల ముంపు కనిపిస్తుంది

గత కాలపు చేదు జ్ఞాపకాలతో వర్తమానంలో జీవిస్తున్న నా లాంటివాడు కవబాటాలాగా 'జపానూ-సౌందర్య సీమ -నేను' అనలేను ఒక నూట ఇరవై సంవత్సరాల అధునికీకరణ తరువాత నేటి జపాన్ ను రెండు విరుద్ధభావాల సంద్విగ్ధతలో చిక్కుకు పోయింది లోతయిన గాయపుమచ్చలా రచయితగా నేనూ చిక్కుకుపోయాను

ఈ సంద్విగ్ధ ప్రభుత్వానుంచి ప్రజల్ని రహస్యంగా వేరు చేసింది. పశ్చిమ దేశాల్నించి నేర్చుకోవలసినదానూ, అనుకరించలసినదానూ జపాన్ ఆధునికత ఇమిడిపోయివుంది కానీ ఒక వైపున ఈ దేశం ఆసియాలో ఓ భాగంగా వుంటూ తన సాంప్రదాయ సంస్కృతిని గట్టిగా నిలబెట్టుకుంటూంది మళ్ళా ఈ సంద్విగ్ధత జపాన్ను ఆసియాపై దండెత్తిన దేశంగా నిలిపింది. మరోదృష్టితో చూస్తే చాలా కాలంపాటు పశ్చిమ ప్రపంచానికి అర్థంకాని జపానే ఆధునిక జపాన్ గా పశ్చిమ ప్రపంచానికి ద్వారాలు తెరిచింది అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా ఒక్క రాజకీయంగానే

కాకుండా సాంఘికంగానూ, సంస్కృతీ పరంగానూ మిగతా ఆసియా దేశాల నుంచి ఒంటరిద్దె నిల్చుండిపోయింది జపాన్.

ఆధునిక జపాన్ సాహిత్య చరిత్రలో ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధానంతర కవులు మాత్రమే నిజాయితీ కలిగినవాళ్ళు. ఎంతో రోతయిన గాయాలు తగిలినప్పటికీ ఈ విధ్వంసంలోంచి ఓ ఆశ, ఓ పునర్జన్మ వస్తాయని వాళ్ళు పవిత్ర విశ్వాసం. ఆసియా దేశాలపై జపాన్ యుద్ధశక్తులు చేసిన అమానుషకృత్యాలను క్షమించమని వాళ్ళంతో శ్రమతో కూడిన ప్రయత్నాలు చేశారు. జపానూ అభివృద్ధి చెందిన ప్రాశ్చాత్యదేశాల మధ్యే కాక ఆఫ్రికా లాటిన్ అమెరికా, జపాన్ దేశాల మధ్యవున్న ఆఫూతాలకు సయోధ్య చేయటానికి ప్రయత్నించారు. మిగతా ప్రపంచం మొత్తంలోనూ వినమ్రంతో చేసుకున్న సంది ఇది ఆ రచయితల నుంచినవచ్చిన వారసత్వమే నేను చివరి అంచు వరకూ అందుకోవాలని నా ఆకాంక్ష

ఆధునికానంతర జపాన్ ప్రభుత్వంలో, ప్రజల స్థితిగతుల్లో సంద్విగ్ధ అనివార్యం. జపాన్ ఆధునికీకరణ మధ్యలో ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధం వచ్చింది యుద్ధం అనేది ఆధునికీకరణలోని వికృత రూపమే అసలు. యాభై సంవత్సరాల క్రితం ఈ యుద్ధంలోని ఓటమే అది ఆ ఓటమి తాలుకూ దుఃఖమూ, బాధనుంచే మళ్ళీ యుద్ధానంతర జపాన్ కవులు పునర్జన్మను ఊహించారు. మళ్ళీ ఇక ఎప్పుడు యుద్ధానికి దిగకూడదు అనే ప్రజాస్వామ్య పునర్జన్మ కాంక్ష అది. గత చరిత్రలో ఇతర ఆసియా దేశాలపై విరుచుకు పడిన జపాన్ చారిత్రక మలినాంశాలే ఇప్పుడు కొత్త జాతి సూత్రాలు అయినాయి. హిరోషిమా, నాగసాకీల పై ప్రపథమంగా జార్చిన అణ్వాయుధాల రేడియోధార్మికశక్తికి చనిపోయిన వాళ్ళు చావగా మిగిలిన వాళ్ళు ఈ కొత్త నీతి సూత్రాల సాక్షులు.

ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం మరో యుద్ధం జోలికెళ్ళవద్దని జపాన్ తన రాజ్యాంగాన్ని రచించుకుంది. ఈ రాసుకున్న మాటని ఇప్పుడు కొట్టివేయటం అంటే శాశ్వత శాంతికి నీళ్ళు వదలటం అన్నమాటే. రచయితగా నేను హిరోషిమా, నాగసాకీ బాధితుల్ని మళ్ళీ వందించలేను

సామన్య పౌరుడుగా విశ్వమానవాళిని ఆవహించే యుద్ధ భూతాన్ని నేను ఊహించలేను.

ఉదాత్తమూ, గంభీరమూ అయిన సాహిత్యాన్ని సృజించాలి అనే దృక్పథం వున్న నేను టోక్యో వినిమయ సంస్కృతులని చిత్రించే, సాహిత్య కారులతో నేను కలగలసి పోయాను.

జాక్స్ ఆర్చెర్ లానే నేనూ సాహిత్యం మానవీయతతోనూ, విజ్ఞతతోనూ ఉదాత్తతతోనూ, సౌందర్య వంతంగానూ ఉండాలని ఆశిస్తాను.

అనుమతిస్తే నాకుమారుడు హికారి గురించి మరొక మాట. మానసిక వికలాంగుడయిన అతను పక్షుల పాటల నుంచి బాక్, మెజార్స్ ల దాకా వెళ్ళి తన కీర్తనల్ని తనే రచించుకున్నాడు. వాటిల్లో వినిపించే శాంతి నాదం అతని మనస్సులో వున్న శాంతి ప్రీయత్యమే. అతని మనస్సులోని దుఃఖాన్ని, అతని సంగీతులు వినిపించే నిశిరాత్రి ఆత్మ ఆక్రందన ఓదార్పుతుంది అతనిని, అతని సంగీతాన్ని వినేవాళ్ళు గాయాల్ని మామే శక్తి కళకు ఉన్న శక్తి.

రాక్షసంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న విజ్ఞాన శాస్త్ర పరిజ్ఞానానికి దూరంగా వుండే నేను, ప్రపంచకేంద్ర బిందువులో నుంచో వలానికి ప్రయత్నించని నేను, దాని అంచుల ప్రక్కన నుంచోని కాంక్షించే దల్లా ఏమిటంటే, మానవాళికి స్వప్రతిపక్షం వచ్చింది, మానవాళి సభ్యంగా వుండి రాజీపడాలి. అదేనా వినమ్రమైన మానవత్వ, మానవీయ సేవ

నోబెల్ ఫౌండేషన్, స్వీడన్, వారి సౌజన్యంతో

విరోధాభాసా తర్కం (పుజీలాజిక్)

- అన్నపరెడ్డి వెంకటేశ్వరరెడ్డి

1987 నుంచి జపాన్‌లో రైలుబండి డ్రైవరు లేకుండా నడుస్తోంది ఆగవలసిన చోట ఒక అంగుళం గూడ తేడా లేకుండా ఆగుతుంది. ఇదంతా సంధిత్వ తర్కంబెట్టిన భిక్ష. ఈ నూతన తర్కం ఇటీవలనే రంగప్రవేశం చేసింది. అది కంప్యూటర్లనుంచి, మరమనుషులనుంచి బట్టలు ఉతికే యంత్రాలు దాక ఎన్నింటి పనితీరునో మార్చి వేసింది అసలు ఆలోచనా ప్రక్రియలోనే తేడా వచ్చింది

ఇంతవరకు పాశ్చాత్య విజ్ఞాన శాస్త్రం, పరిశ్రమలు, తత్వం అన్నీ నేటి వరకూ ద్వంద్వ సత్యతా తర్కాన్ని (Binary Logic) ఉపయోగించాయి ద్వంద్వ సత్యతాతర్కం అంటే, "అవును-కాదు" "తెలుపు-నలుపు" సత్యం-అసత్యం, "A" అ "A" ల తర్కం. అంటే తెలుపో లేదా నలుపో మాత్రమే సత్యం. ఇక ఈ రెండింటి మధ్య తరగతి సత్యం ఏదీ ఉండదు. ఈ తర్కాన్ని ఉపయోగించి ఎంతో ప్రగతిని సాధించాయి. జపాను ఈ ద్వంద్వతర్కాన్ని కాదని, బహుసత్యతా తర్కాన్ని (Multivalued Logic) ఉపయోగించి అంతకంటే ఎక్కువ ప్రగతిని సాధించింది. బహుసత్యతా తర్కం అంటే తెలుపు-నలుపుల మధ్య స్థాయీ సత్యాలు, ధూసర సత్యాలు (grey truths) అనేకం ఉన్నాయి. జపాన్ ఇంతకు ముందు ద్వంద్వ తర్కాన్నే ఉపయోగించినా ఇప్పుడు బహుసత్యతా తర్కాన్ని ఉపయోగిస్తున్నది ఈ సంధిత్వ తర్కాన్ని ఆంగ్లంలో 'పుజీలాజిక్' (Fuzzy Logic) అంటారు

అసలు తర్కం సంధిత్వంగా ఉంటుందా? తర్కం సంధిత్వం అంటే అరిస్టాటిల్ తన సమాధి నుంచి లేచి గోళం పెడతాడు. బుద్ధుడు మాత్రం చిద్విలాసంగా 'మౌనముద్ర' దాలుస్తాడు. ఆయనే ఈ విరోధాభాస తర్కానికి ఆద్యుడు కనుక. పాశ్చాత్య తర్కంలో మామూలుగా రెండే రెండు సత్యతా విలువలుంటాయి. ఒక విషయం పూర్తిగా సత్యమైనా అవుతుంది. లేదా పూర్తిగా అసత్యమైనా అవుతుంది. true or false మధ్యతరగతి సత్యం అంటూ ఏదీ లేదు

దీనిని కాదంటూ, సంధిత్వ తర్కం-మధ్యతరగతి సత్యాలు కూడ ఉన్నాయి - రంగ ప్రవేశం చేసింది.

1 "సత్యం స్థాయీ సత్యం (Everything is a matter of degree)

2 గణితసూత్రాలు వాస్తవాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నాయని ఎవరైనా అంటే, అవి ఖచ్చితమైన గణిత సూత్రాలు కావు. అవి ఖచ్చితమైన గణిత సూత్రాలైతే, వాస్తవిక తన ప్రతిబింబించవు - ఆల్బర్ట్ ఐన్‌స్టైన్.

3 మానవ జీవిత సరళిని ఏదైన నిర్దిష్ట ప్రణాళికతో అమర్చాలంటే, ఏదో కొంతమోతాదుతో అరాజకతను చొప్పించక తప్పదు. - బెర్ట్రాండ్ రసెల్

4. "కచ్చానా! ఈ ప్రపంచంలో వస్తువులు ఎలా పుడుతున్నాయనే విషయాన్ని వాస్తవిక, జ్ఞాన దృష్టితో చూసినట్లయితే, అతని కన్నులకు "తన్నాసి" (It is not) లేదు. వస్తువులు ఎలా

గతిస్తున్నాయనే విషయాన్ని వాస్తవిక జ్ఞాన దృష్టితో చూసినట్లయితే అతనికి “తదస్తి” (It is) లేదు. “ప్రతిదీ ఉన్నది” అనేది ఒక చివర అయితే, “ప్రతిదీ లేదు” అనేది మరో కొన అవుతుంది కచ్చానా “అసలు సత్యం” ఈ రెండు కొనల మధ్యలో ఉంది”. -బుద్ధుడు, సంయుక్తనికాయం.

హైకాలను చూస్తే సత్యం అనేది నిర్దిష్టంగా కట్టిన పాకెట్లలో లేదా పాల్లలలో లభించదు సత్యం అంచులు సంక్లిష్టంగా, అస్పష్టంగా ఉంటాయని తేలుతుంది ఇదెలాగో చూద్దాం

ఒక పండు తీసుకోండి దానిలోని ఒక ముక్కను కొరికి తినండి ఇంకా మీ చేతులో ఉన్నది పండేనా? అవును, కాదో చెప్పండి మరో ముక్క కొరికి తినండి ఇప్పుడు మీ చేతిలో ఉన్నది ఇంకా పండేనా? మళ్ళీ కొరికి తినండి చివరివరకు, మీ చేతిలో ఏమీ మిగలనంతవరకు ఇప్పుడు మీ చేతిలో ఏమీ లేదు. పండు, అపండుగా మారింది ఈ పండు అపండుగా ఎప్పుడు మారిందో చెప్పగలవా? పండు అపండుగా ఎప్పుడు గీతను దాటింది? మీ చేతిలో సగం పండు ఉన్నప్పుడు - పండు ఉండడం ఎంత సత్యమో లేకపోవడమూ అంతే సత్యం. మీ చేతిలోని - అర్థపలాన్ని పూర్తి సత్యమని కాని, పూర్తి అసత్యమని కాని వర్ణించలేము. పూర్తిగా అవును పూర్తిగా కాదు అని చెప్పలేము. అర్థపలం సంధిగ్రహణం - తెలుపు-నలుపుల మధ్య ఉండే ధూసరవర్ణం (బూడిదరంగు) సంధిగ్రత అనేది ధూసరం.

పదిహేడవ శతాబ్దికి చెందిన ఫ్రెంచి తాత్వికుడు, గణితవేత్త ఒక మైనపు కడ్డీని నెగరకు దగ్గరగా తీసుకెళ్ళాడు. అది కరిగి పోతావరణంలో కలిసిపోయింది దాని గట్టితనం, నునుపు, వాసన అన్నీ పోయాయి. అది ఎప్పుడు మైనం కాకుండా పోయింది? అది మైనపు కడ్డీనంచి అమైనపు కడ్డీగా మారింది.

మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచం ఎప్పుడూ మారుతూ ఉంటుంది అణువులు పరుగులు తీస్తాయి. గిరికీలు కొడతాయి వస్తువులు మారి అవి అవి కాకుండా పోతాయి. మనుషులూ అంతే. బాలుడు యువకుడు అవుతున్నాడు యువకుడు వృద్ధుడు అవుతున్నాడు. ఈ విధంగా అతడు అతడు కాకుండా పోతున్నాడు. ప్రతిదీ తన రూపాన్ని పోగొట్టు కొంటోంది. ప్రతిదీ ఒక ప్రవాహం నది ప్రవాహాన్నిట్లు ఈ విశ్వం వివృతమవుతుంది. ఈ ‘విశ్వప్రవాహం’ ఐన్‌స్టైన్ సాధారణ సాపేక్ష సిద్ధాంతాన్ని అనుసరిస్తున్నట్లుంటే, అణు అంతరంగ ప్రపంచం గుళికా యాంత్రిక నియమాలను పాటిస్తున్నట్లుంది. మరి ఈ రెండింటి మధ్య స్థితిలో వస్తువులు ఏ నియమాలను పాటిస్తున్నాయో ఎవరెవరు? వస్తువులన్నీ అవస్తువులుగా వృద్ధులుగా సున్నితంగా మారిపోతుంటాయి.

మనం మామూలుగా వస్తువులకు పేర్లు పెడతాం అంటే ఆ వస్తువులకు లేబుల్స్ అంటిస్తాం మరి వస్తువు సున్నితంగా కొంతకాలానికి మారిపోతుంది. ఆమారిన వస్తువును గూడ అదే నామంతో పిలుస్తాం. మరి వస్తువు అవస్తువు అయినప్పుడు గూడ అదే పేరుతో పిలుస్తాం. ఇట్లు కాలిపోయిన తరవాత గూడ దానిని ఇట్లే అంటాం. దీని కంటటికి అర్థం మనం వస్తువులను అయితే “తెలుపు” కాకపోతే “నలుపు” గా చూస్తాం. మధ్యలో ఉన్న అనేక ఛాయాభేదాలను విస్మరిస్తాం.

పుట్టినప్పుడు గాని, గిట్టినప్పుడు గాని అజీవం ఎప్పుడు జీవంగా మారింది, జీవం అజీవంగా ఎప్పుడు మారిందీ వైద్యశాస్త్రం చెప్పలేక పోతున్నది.

ఇంతటి సందిగ్ధత ప్రపంచంలో నెలకొని ఉన్నా విజ్ఞాన శాస్త్రం, గణితం, తర్కాలు ప్రపంచాన్ని తెలుపు-నలుపు గానే చూస్తాయి ప్రతి వాక్యం సత్యమో, అసత్యమో అవుతుంది, వీటిద్వైతంలో ఒకట్లకు సున్నాలకు మాత్రమే బంధించబడిన తంత్రులున్న డిజిటల్ కంప్యూటరు తెలుపు-నలుపు సూత్రం మీదనే పని చేస్తుంది. ఈ కంప్యూటర్ శాస్త్రజ్ఞుని మనస్సు పై రాజ్యం ఏలుతోంది.

ఈ రెండు విలువల (bivalues) తర్కం మనకు ప్రాచీన గ్రీకుల కాలం నుంచే ఉంది. డిమోక్రిటీస్ ఈ విశ్వం అంతా అణువులు లేదా శూన్యం అన్నాడు. ప్లేటో ఈ ప్రపంచాన్ని శుద్ధ ఆకృతుల (Pure forms) తో - ఎర్రదనం, మంచితనం, త్రిభుజతనం, - నింపాడు, ఆరిస్టటిల్ తెలుపు-నలుపు తర్కంతో ఈ ప్రపంచాన్ని నిబద్ధించాడు. ఇతడి ద్వివిలువ తర్కాన్ని (Binary logic) ఇలా చెప్పవచ్చు. అతడు చెప్పిన తాద్యాత్మిక సూత్రం (Law of identity) - $A=A$ అంటే A మాత్రమే మరొకటి కాదు. అతడు చెప్పిన ప్రతి షేధ సూత్రం - A అనేది 'అ- A ' కాదు ఈ రెండు సూత్రాలను కలిపి చూస్తే, " A " అనేది "అ- A " కాదు. అంటే ఈ ప్రపంచంలో స్రతిదీ " A " గాని, "అ- A " గాని అవుతుంది మధ్యే మార్గం లేదు. ఇదో, అదో ఉంటుంది. "ఇది అదీ" - రెండూ కలిసి ఏక కాలమందే ఉండడానికి వీలు లేదు.

కాని ఆరిస్టటిల్ కంటే రెండేళ్ళముందే భారత దేశంలో పుట్టిన బుద్ధుడు తెలుపు-నలుపు ప్రపంచాన్ని ఛేదించాడు. ఈ ద్వంద్వ విలువ తర్కం ముసుగును చీల్చి, ఈ ప్రపంచం అంతా ప్రతిషేధాల సమాహారంగా చూడాలన్నాడు. 'A' మరియు 'అ-A' రెండు కలిసి ఏకకాలమందే ఉంటాయి. "ఇది అదీ" రెండూ ఉంటాయి అంటే "ఇది గాని అది గాని" కాక "ఇది మరియు అదీ" ఉంటాయి. వస్తువు, అ వస్తువు రెండూ ఉంటాయి. బుద్ధుని ఈ దృక్పథం నాటి తౌడ్స్ (Lao - Tze) ప్రతిపాదించిన డే వాదం (Taoism) నుంచి నేటి జపాన్ లోని జన్ బౌద్ధం వరకు ప్రాచ్యసిద్ధాంతాలలో అంతర్గతంగా ఉంది. "లేదా" X "ప్రతిషేధం", $=$ "A లేదా అ-A" X "A మరియు అ-A" "A లేదా అ-A" ఆరిస్టటిల్ X మరియు బుద్ధుడు "A మరియు అ-A".

(క్రీట్ (Crete) నుంచి వచ్చిన అబద్ధాల కోరు ఇలా అన్నాడు. "క్రీట్ వాసులంతా అబద్ధాల కోర్లు," అని చెప్పి, "నేను అబద్ధం చెప్పానో, నిజం చెప్పానో," వివరించవలసిందని కోరాడు. అతడు కనుక అబద్ధం చెబితో, అబద్ధం చెప్పలేదన్నమాట. అతడు అబద్ధమాడక పోతే, అబద్ధం ఆడినట్లు అవుతుంది. దీనిని బట్టి, అదేసమయంలో అబద్ధం ఆడినట్లు, అబద్ధం ఆడనట్లు అనిపిస్తుంది ఒకే సమయంలో 'A' మరియు 'అ-A' సత్యం మరియు అసత్యం - ఒక విరోధాభాస ఉంది. మరో ఉదాహరణ చూద్దాం. బెర్ట్రాండ్ రసల్ మంగలి బవిరిగడ్డం వాడు. అతడు తన షేపు మీద ఇలా వ్రాసిన బోర్డు పెట్టాడు: "ఎవరికి వారు గొరుక్కొని వారికి మాత్రమే నేను గొరుగుతాను." మరి మంగలికి ఎవరు గొరుగుతారు? తనకు తానే గొరుక్కంటే, అతడు రాసిన దానిని బట్టి, తనకు తాను గొరుక్కొనడం లేదు కాని అతడు తనకు తాను గొరుక్కొనకపోతే,

అతడు రాసిపెట్టిన బోర్డు ప్రకారం, తనకు తాను గొరుక్కొంటున్నాడన్నమాట. అంటే ఏక కాలమందే అతడు రెండూ చేస్తున్నాడు, గొరుక్కొంటున్నాడు, గొరుక్కొన్నడం లేదు

డేవిడ్ హ్యూమ్ ఆత్మ, ఆత్మగాని సంవేదనల సమాహారం అవుతుంది. వెర్నెర్ హైజెన్ బర్గ్ అన్ని శాస్త్రీయప్రతిపాదనలు సత్యాలు కావు, అసత్యాలు కావు, అని భౌతిక శాస్త్రవేత్తలకు చెప్పాడు. మహా తార్కికుడు బెర్టెండ్ రసెల్ క్రిట్ “అన్యతవాది విరోధా భాస” “ ఆధునిక గణితానికి పునాది”, అన్నాడు. అయినా గణితవేత్తలు, తాత్త్వికులు ఈ ధూసరవిరోధాభాసల (Grey paradoxes) ను వదిలించుకోవడానికి తెలుపు-నలుపులను పునర్విభజించడానికి ప్రయత్నిస్తునేఉన్నారు కాని విరోధాభాసలు, వాటి మీది ఆలోచనలు ఏమాత్రం చలించలేదు “రెండు రెళ్ళు నాలుగు” లాంటి గణితసూత్రాలు తప్ప, విజ్ఞాన శాస్త్ర, సిద్ధాంతాలేవీ మాటికి నూరుపాళ్ళు సత్యాలుకావు ఇవి అన్నీ పాక్షిక సత్యాలే. పూర్తి సత్యానికి పూర్తి అసత్యానికి మధ్యలో ఎక్కడో ఉండేవే

ప్రేక్షకుల వైపుకేసి తిరిగి, “మీలో ఎంత మంది మగవారు? చేతులెత్తండి ” అంటే మగవారంతా చేతులెత్తుతారు. ఆ తరువాత మీలో ఆడవారు చేతులెత్తండి? అంటే ఆడవారంతా చేతులెత్తుతారు ఇక్కడ అరిష్టటిల్ తర్కం A లేదా అ-A పనిచేస్తుంది మీలో ఎవరవరూ మీమి ఉద్యోగాలలో సంతృప్తిపెందారు? చేతులెత్తండి, అని అన్నప్పుడు, కొద్దిమంది చేతులు పూర్తిగా పెత్తుతారు. కొందరి చేతులు కొంచెం ఎత్తులేస్తాయి. మరికొందరిని ఇంకొంచెం ఎత్తులేస్తాయి. మరి కొందరిని మధ్యలో అగిపోయి మోచేతి మడత దగ్గరే ఉంటాయి. ఈ సారి, మీ ఉద్యోగాలలో అసంతృప్తి చెందనివారు చేతులెత్తండి, అని అడిగినప్పుడు కొద్దిమంది చేతులు పూర్తిగా పైకిచేస్తాయి. మధ్య అనేక, స్థాయిలలో అనేకమంది చేతులు లేపి ఉంచడం జరుగుతుంది వీటిని మనం ఫజీసెట్స్ (సంధిద్ద సెట్స్) అనవచ్చు - "A" మరియు 'అ A' ఇక్కడ బుద్ధుని మౌనం చెల్లుతుంది. సంధిద్ద తర్కం సంధిద్ద సెట్లతో గూడిన ఆతర్కం పాశ్చాత్య ఆలోచనా విధానంలోని విరోధాభాస (Paradoxes) ను, తెలుపు - నలుపు గణితాన్ని ధూసరతర్కానికి ఒక ప్రత్యేక సందర్భంగా పరిగణించి, పరిష్కరించింది.

అన్నిటికంటే ముఖ్యవిషయం సంధిద్దతర్కం యంత్రాల తెలివితేటల్ని అధికం చేసింది. వినిమయ ఎలెక్ట్రానిక్స్ పరికరాల యాంత్రిక IQ విపరీతంగా పెంచి వేసింది: కమెరాలు, టి.విలు సూక్ష్మతరంగ పెనాలు (Microwave Ovens), వాషింగ్ మెషీన్లు, వ్యాక్యూమ్ స్పీపర్లు, ట్రాన్స్ మిషన్స్, యంత్రనియంత్రణ, సబ్మే కంట్రోలు - వీటి అన్నింటిలో సంధిద్దతర్కాన్ని ఉపయోగించి వాటి తెలివితేటల్ని పెంచారు. ఇదంతా సంధిద్దతర్కం ఆధారంగా ఉన్న జెన్ బౌద్ధం ఉన్న జపాన్ లో సంభవించింది. కాని పాశ్చాత్య శాస్త్రజ్ఞులు దీనిని విమర్శిస్తున్నారు. సంధిద్దతర్కాన్ని అనుప్రయుక్తం చేస్తున్నారు గాని, దీనికి సంబంధించిన సిద్ధాంత భాగాన్ని అభివృద్ధి చేయలేదని అంటున్నారు. ఏది ఏమైన కృతక ప్రజ్ఞాకంప్యూటరులో “ప్రతీకాత్మక ఆలోచనను” (Symbolic reasoning) ఉపయోగించే రోజులు అంతరించాయి

ప్రాచ్య విశ్వాసాలు విరోధాభాసలను ఒప్పుకొంటాయి. అంటే "A" మరియు 'అ-A' లతో యన్ (yen) మరియు యాంగ్ (Yang) లతో పనిచేసే వ్యవస్థలను అంగీకరిస్తాయి. అవును. లేదా

కాదు (Yes or No) సమాధానాలు చెప్పవలసిన ఉచ్చులలో బుద్ధుడు ఇరుక్కలేదు. ఆధునిక జెన్ బౌద్ధసన్యాసి శిష్యులను, తెలుపు-నలుపు మూసలనుంచి తప్పించడానికి, “నీవు పుట్టకముందు నీముఖం ఏ రూపంలో ఉంది? ఒంటి చేతి చప్పట్లు శబ్దం ఎలా ఉంటుంది?” లాంటి ప్రశ్నల మీద ధ్యానించమంటాడు. సటోరి (Satori = ఆకస్మిక జ్ఞానోదయం) జాగరితస్థితిని పొందడానికి తెలుపు-నలుపులను చెదగొట్టాలి. విరోధాభాసలను ఆశ్రయించాలి.

సంధ్యితర్కాధారంగా రూపొందిన కొన్ని యాంత్రిక పరికరాలను చూద్దాం. తోపిబా కంపెనీ తయారుచేసిన లిప్స్ట్, మనం దాని కోసం వేచి చూసే కాలాన్ని బాగా తగ్గించింది. 43 అంతస్తులు ఎత్తు ఉన్నా వేచి ఉండే కాలం 30 సెకనులలోపే. మట్టుషితా వారి వాషింగ్ మెషిన్ అందులో ఉతకడానికి వేసిన బట్టల మురికి పరిమాణం ఎంత? అది ఏ తరగతి మురికి? ఆ బట్టల బరువు ఎంత? అది ఏ రకం వస్త్రం (నూలా? సిల్కా)? మొదలైన విషయాలను అర్థంచేసుకొని, ఒక ప్రణాళిక చేసుకొని, వాష్ సైకిల్ ని, ఉష్ణోగ్రతను, వాడవలసిన సబ్బు పరిమాణాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని పనిచేస్తుంది.

టి.వి. గది వెల్చురు కనుగుణంగా దాని కాంతిని మార్చుకొంటుంది. అలాగే శబ్దాన్ని మార్చుకొంటుంది. గదిలో వెల్చురు మారినప్పుడల్లా అది మార్చుకొంటుంది

రైస్ కుకర్స్ దగ్గర నుంచి సబ్ మిన్ వరకు 2000 ఉత్పత్తులలో జపాన్ సంధ్యితర్కాన్ని ఉపయోగిస్తున్నది. అమెరికాలో నాసా (NASA) స్పేస్ షటిల్ నియంత్రణలకు సంధ్యితర్కాన్నే ఉపయోగించింది.

నేటి మన కంప్యూటర్లు అవును-కాదు, తెలుపు-నలుపు తర్కం మీద ఆధారపడి నిర్మించబడ్డాయి. అవును-కాదు తర్కం మానవ ఆలోచనలో అంతర్గతంగా ఉన్న ప్రక్రియకు సరిపోలింది. అందుకని లోకజ్ఞానం నమ్య నిర్ణయాలు (flexible judgements) సంధ్యింగా ఉంటాయి. నిక్కచ్చిగా ఉండవు. అందువల్ల నేటి కంప్యూటర్లు అటువంటి విలువల ఆధారంగా పనిచేయలేవు.

సంధ్యితర్కంలో ఉన్న విశేషం ఏమిటంటే అటువంటి సంధ్యి విలువలకు - 'A' నుంచి 'అ - A' మధ్య, 0 నుంచి 1 వరకు ఉండే అన్ని స్థాయిలకు సంఖ్యా విలువను (Numerical values) ఇవ్వగలుగుతుంది. సత్యం - అసత్యాలకు బదులు నెమ్మది (Slow) మధ్య (Medium) వేగం (fast) ల పరిస్థితులను ఏర్పాటుచేసింది మనభాషలలోని, ఆలోచనా ప్రక్రియలలోని సంధ్యితా అనిశ్చితతలను కంప్యూటర్లు అనుకరించడానికి సంధ్యితర్కం సహాయపడుతుంది.

ఈలోపాన్ని గుర్తించిన లోటిస్ ఎ.జడే (Lotic A. Zadeh) అనే కాలిఫోర్నియా విశ్వవిద్యాలయ కంప్యూటర్ సైంటిస్టు, సంధ్యితను గణిత పద్ధతిలో చూడడమేలాగ్ 1965లో మొదటిసారిగా చెప్పాడు. ఆ గణిత పద్ధతిని కంప్యూటరుకు తగిన విధానంగా ఉండేట్టు తయారించాడు దీనిని ఆయన పుజీతర్కం అన్నాడు.

అద్వితీయ నవలా కారుడు బంకించంద్ర

- కె. చక్రపాణి

- డి. చంద్ర శేఖర రెడ్డి

గత శతాబ్దంలో భారతీయ సాహిత్యం పాశ్చాత్య సాహిత్యం నుండి ఎన్నో నూతన ప్రక్రియలను స్వీకరించి సంపన్నమయింది. అటువంటి ప్రక్రియలలో చాలా ముఖ్యమయిన ప్రక్రియ, సమకాలీన సాహిత్యంలో అతులితంగా వెలుగుతూ ఉన్న ప్రక్రియ నవల. ప్రధాన భారతీయ భాషలన్నింటిలోనూ గతశతాబ్ది ద్వితీయార్థంలో నవలా రచన ప్రారంభమయింది. బెంగాలీ సాహిత్యప్రపంచంలో 1865లో తొలి నవలను వెలువరించి బంకించంద్ర చటర్జీ ఒక నూతన వైతన్యానికి ప్రారంభకడయ్యాడు

బంకించంద్ర చటర్జీ జూన్ 26, 1838న జన్మించాడు భారతదేశంలో తొలి విశ్వవిద్యాలయాల స్థాపన జరిగిన మరుసటి సంవత్సరమే 1858లో కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయం నుండి బంకింబాబు డిగ్రీ తీసుకున్నాడు. కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయం నుండి పట్టభద్రుడయిన తొలి వ్యక్తి బంకింబాబే. తొలి రోజుల్లో కవిత్వం రాశాడు మొదట ఇంగ్లీషులోనే నవల రాశాడు. రాజమోహన్స్ వైఫ్ అన్న ఆనవల 1864లో ' ఇండియన్ ఫీల్డ్' పత్రికలో ధారావాహికంగా ప్రచురితమయింది. గ్రంథరూపంలో ఇది బంకించంద్రుని మరణానంతరం ఎంతో కాలానికి గాని రాలేదు.

బంకించంద్ర తొలి బెంగాలీ నవల 'దుర్గేశనందిని' 1865లో ఈనవల తొలిసారిగా ప్రచురితమయింది. బెంగాలీ నవలా సాహిత్యనకేకాదు భారతీయ నవలా సాహిత్యనకే రావబాటు వేసిన నవల ఇది. ఈ నవలకు భూమి కను చరిత్రనుండి గ్రహించాడు చారిత్రకమయిన ఇతివృత్తాన్ని గ్రహించినా బంకింబాబు కథలో ఎన్నో కల్పనలు చేశాడు కల్పిత పాత్రలను ప్రవేశపెట్టాడు. కథలో చారిత్రక సత్యాలతో పాటు కల్పనను కూడా జోడించాడు. యుద్ధచరిత్ర, సేమ కథ ఈనవలలో అల్లుకొని ఉన్నాయి.

కపాలకుండల బంకింబాబు నవలల్లో రెండవది. 1866లో వెలవడ్డ ఈనవల కళాత్మకంగా పరిపూర్ణతను సంతరించుకున్న రచన రమణీయమయిన కావ్యంలాగా ఉంటుందీ నవల. పాత్రాలలో సున్నితమయిన మానసిక సంఘర్షణను ఈనవలలో చిత్రించాడు. కపాలకుండల, మాటీ బీబీ లనే ఇద్దరు స్త్రీల వ్యక్తిత్వాలలోని తారతమ్యాన్ని బంకిం చాలా నిశితంగా వ్యక్తీకరించాడు. కపాలకుండలలో లౌకికత లేదు మాటీ బీబీ లౌకికత మూర్తీభవించిన వ్యక్తి. 'కపాలకుండల' చారిత్రకమయిన నవల కాకపోయినా ఈ కల్పిత కథకు వాస్తవికతను సమకూర్చడానికి బంకింబాబు చరిత్ర నేపథ్యాన్ని పొందుపరిచాడు. కొన్ని చారిత్రక పాత్రలను ప్రవేశపెట్టాడు. అటువంటి పాత్రలలో నూర్జహాన్ ఒకటి.

బంకించంద్రుని మూడవ నవల 'మృణాళిని' 1869లో వెలువడింది ఈనవలకు కూడా చారిత్రక భూమిక ఉంది. భక్తియార్ బెహ్లా నాయకత్వంలో కేవలం పదిహేడుగురు ఆక్

దళం మొత్తం వంగదేశాన్ని జయించిందన్న ప్రవాదం బంకింబాబు జ్యేష్ఠించుకోలేనిది. చరిత్ర పునర్నిర్మాణానికి బంకిం ఈ నవలలో ప్రయత్నంచేశాడు మనోరమ అనే అద్భుతమయిన సాత్రను ఈనవలలో సృష్టించాడు. ఆమెలో ఒకవైపు అమోఘమయిన తెలివితేటలు, ప్రతిభ మరోవైపు అమాయకత ప్రతిఫలిస్తూ ఉంటాయి. మనోరమ స్త్రీకి ప్రతినిధి. అన్ని రకాల స్త్రీలూ ఆమెలో కనిపిస్తారు

బంకింబాబు నాల్గవ నవల విషవృక్షం 1873లో వెలువడింది. ఇది సాంఘికనవల అనాడు విస్తృతమయిన చర్చకులోనయిన ముఖ్యసమస్యలు విధవావివాహం, బహుభార్యాత్వం రెండూ కూడా ఈ నవలలో కనిపిస్తాయి అటుగ్రీకు విషాదాంత కావ్యాల లక్షణమయిన విధియే వ్యక్తి శీలం కావడంలో, ఆధునిక కాలానిక నవలా లక్షణమయిన వ్యక్తిశీలమే విధిగా పరిణామించడమూ ఈ నవలలో విచిత్రమయి కనిపిస్తాయి. ఈనవలలో బంకిం రమణీయమైనశైలి గేయకావ్యశైలిలా ఉంటుంది. సామాన్యమయిన సాత్రల జీవితాన్ని విధి నడిపించడమూ, వాళ్ల ఆలోచనలూ, కోరికలే వారిని పతనం వైపు నడిపించడమూ బంకిం చక్కగా చిత్రించాడు.

బంకిం 1873లో ఇందిర, 1874లో అంగుళీద్వయం అనే రెండు చిన్న కథలురాశాడు కథలన్న పేరేకాని వీటిని చిన్న నవలికలనికూడా అనవచ్చు నవలలో లాగానే వీటిలోనూ కథ చిలవలు పలువలుగా సాగుతుంది ఇందిరలో కథాకథానం కడురమ్యంగా జరిగింది. విచిత్రమయిన మలుపులతో సాగిన అంగుళీద్వయం వంగదేశానికి, శ్రీలంకకూ మధ్య వాణిజ్యం సాగుతూ ఉన్న నాటికథ దీనితర్వాత 1875లో బంకిం చంద్ర చటర్జీ చంద్రశేఖరుడు అనే నవల రాశాడు సమీపకాలంలో జరిగిన కథ కాబట్టి ఇందులో చరిత్రాత్మకత ఎక్కువగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది మీర్జాసిం ఓడిపోవడం, ఇంగ్లీషువారి ఆధిపత్యం స్థిరపడడం ఈనవలలోని ప్రధాన సంఘటనలు ఈ చారిత్రక సంఘటనల నేపథ్యంలో పల్లీయుల అల్లకల్లోలమయిన జీవితాలను బంకిం చిత్రించాడు మీర్ జాసిం గురువూ, సలహాదారుడూ, జ్యోతిశాస్త్ర పండితుడూ అయిన చంద్ర శేఖరుని పేరును బంకిం ఈ నవలకు పేరుగా ఎన్నుకున్నాడు అతని భార్య శైవలిని కథ ఈ నవలలోని మనోహరమయిన కథ

బంకిం 1877లో 'రజిని' రాశాడు. ఈ నవలానాయిక ఒక అంధభాలిక. పూలమ్ముకోని బ్రతకే ఓ యువతి ఈనవలలో ముఖపాత్రల చేత కథ చెప్పించాడు. దీనివల్ల నవలకు నాటికీయత సమకూరింది. వివిధ పాత్రల వ్యక్తిత్వాల మధ్య ఘర్షణను సృష్టించి వ్యక్తికరించడంలో బంకింబాబుకు ఈ పద్ధతి చాలా ఉపయోగపడింది. ఈనవలలో కొన్ని అద్భుత కల్పనలున్నాయి. పూలమ్ముకోని జీవించే ఒక దరిద్రభాలిక ఒక వీలునామాతో బ్రహ్మాండమయిన సంపత్తికి వారసురాలవుతుంది. మానవతీతశక్తులు కలిగిన ఒకసన్యాసి అసంభవాలను కూడా సంభవం చేస్తాడు

'కృష్ణకాంతుని వీలునామా' 1878లో వచ్చింది. వ్యావహారిక భాషలో నిరలంకారమయిన శైలిలో రచించిన సాంఘిక నవల ఇది. వాస్తవికతా ప్రధానమయినది. 'విషవృక్షం' తో దీనికి కొన్ని పోలికలున్నాయి. ఈ నవలలోని రోహిణి, విషవృక్షంలోని కుందనందినిలాగే వితంతువు. సుఖప్రదమయిన వివాహ జీవితాన్నిగడుపుతున్నగోవిందలాల్స్ ఆకర్షించి అతనితో లేచిపోతుంది. ఆమె మరో వ్యక్తివైపు ఆకర్షితురాలు కావడం భరించలేక అతనామెను హత్యచేస్తాడు.

1882లో బంకిం 'రాజసింహుడు' అన్న చరిత్రాత్మక నవలను రచించాడు ఆయన నవలలో చాలావాటికి చారిత్రక పునాది ఉన్నా ఆయన వాటిని చారిత్రక నవలలనలేదు. కాని బంకిం దృష్టిలో రాజసింహుడు చారిత్రక నవలే హిందువుల వీరత్వాన్ని నిరూపించడం కోసం ఆయన ఈనవలరాశాడు రాజపుత్ర వీరుడయిన రాజసింహునికీ, ఔరంగజేబుకూ జరిగిన యుద్ధమే ఈ నవలకు ఇతివృత్తం. బంకిం ఔరంగంజేబును వృద్ధాప్యం వల్ల మతిచలించిన వ్యక్తిగా చిత్రికరించాడు.

బంకింబాబు నవలలన్నింటిలోకి ప్రసిద్ధమయిన నవల 'ఆనంద మరం' వందేమాతరం గీతం ఈనవలలో ఉండడమే ఈ ప్రసిద్ధికి ప్రధాన కారణం భారతజాతీయ చైతన్యానికి ప్రతీక అయిన గీతం వందేమాతరం ఈనవల రచనా కాలం 1882 ఉత్తర బెంగాల్‌లో 1770 ప్రాంతంలో సన్యాసులు చేసిన తిరుగుబాటు ఈ నవలకు పన్ను దేశంలో వచ్చిన ఔమానికి బ్రిటీషుప్రభుత్వమే కారణమని నిర్ణయించి ఆ ప్రభుత్వాన్ని నాశనం చేయడానికి సన్యాసులు ప్రతిజ్ఞపూనారు వీరిని స్వాధీనీతులయిన దేశభక్తులుగా బంకిం చిత్రించాడు. విప్లవ కారుల కుటుంబజీవనం గురించి కూడా బంకింబాబు ఈ నవలలో చర్చించాడు సహజసిద్ధమయిన జీవన విధానంపై బంకిం మొగ్గుచూపాడు ఆనందమరం నవలా, వందేమాతరం గీతం రెండూకూడా బెంగాల్‌ను ఆధారంచేసుకున్నవే అయినా అవి మొత్తం భారతదేశానికి చెందాయి.

బంకిం చంద్రుడు 1884లో 'దేవీ చౌధరాణి' రచించాడు భారతదేశంలో బ్రిటీషు పాలనా యంత్రాంగం ఇంకా పటిష్ఠం కానినాటికధ ఇది. దేశమంతా అరాచకం వ్యాపించి, దోపిడీ దొంగలు దేశాన్ని కొల్లగొడుతున్నారు. ఆ దొంగలలో భవానీ పారక్, దేవీ చౌధరాణి అనేవాళ్లున్నారు. ఈ అన్నపైసెనచారిత్రకాంశాన్ని గ్రహించి దోపిడీ దొంగలను ధర్మసంస్థాపనకోసం కంకణం కట్టుకున్న యోధులుగా ఆయన చిత్రించాడు. బంకింబాబు గృహష్టధర్మానికి పట్టం కట్టిన నవల ఇది.

బంకిం నవలల్లో చివరిది 'సీతారాం' 1887లో రాశాడు. మోహపాశంలో చిక్కుకున్న ఒకవ్యక్తి పతనం ఇందులో ఇతివృత్తం ఈ నవలకు కథానాయకుడయిన సీతారాం ఒక స్త్రీకోసం తన సర్వస్వం కోల్పోతాడు స్త్రీ గృహిణి ధర్మానికే ఈనవలలో కూడా బంకిం ప్రాధాన్యమిచ్చాడు.

బంకించంద్ర చటర్జీ నవలలన్నిటిలోనూ స్త్రీ పాత్రలే ప్రముఖమైనవి. 'దుర్గేశందినీ'లో విమల, 'కపాలకుండల'లో కపాలకుండల, మాటీబీబీ, 'మృణాళిని'లో మనోరమ, 'విషపృక్షం'లో సూర్యముఖి, కుందనందినీ, 'ఇందిర'లో ఇందిర, 'చంద్రశేఖరుడు'లో శైవలినీ, 'రజని'లో రజనిలవంగలత, 'కృష్ణకాంతుని వీలునామా'లో భ్రమర, రోహిణి, 'రాజసింహుడు'లో జేబున్నీసా, ధారియా, 'దేవీ చౌధరాణి'లో ప్రపల్ల ముఖి, 'సీతారాం'లో శ్రీ విశిష్టమయిన (స్త్రీ) పాత్రలు. ఆయన నవలల్లో ఒకస్త్రీ, ఇద్దరు పురుషుల కథలే ఎక్కువ. గృహిణిగా స్త్రీ స్థానాన్ని గుర్తుచేయడానికే ఆయన ఎక్కువగా కృషిచేశాడు

బెంగాల్ ప్రజల మేధాసంపత్తికి పదునుపెట్టడంకోసం, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనం కోసం 1872లో వంగదర్బన్ అనే మాసపత్రికను స్థాపించాడు. ఈ వంగదర్బన్‌లో మొదటి ధారావాహికగా వచ్చిన బంకిం నవల విషపృక్షం. ఆయన తరువాత నవలలన్నీ ఇందులోనే ధారావాహికగా వచ్చాయి. ఈ పత్రికలో ప్రచురితమయిన రచనలకు ఆయన ఒక స్థాయిని కల్పించాడు.

బంకింబాబుకు శ్రీ కృష్ణుడంటే ఇష్టం. భారత, భాగవత, హరివంశాదులను శోధించి కృష్ణతత్వాన్ని తెలియజెప్పడానికి కృష్ణవరిత్ర, ధర్మ తత్వ మనే రెండు గ్రంథాలు రాశాడు తన నవలల్లో కూడా అక్కడక్కడా విష్ణుతత్వం గురించి చర్చించాడు బంకిం దృష్టిలో శ్రీకృష్ణుడు సంస్కృతి మూర్తి ఆయనకు కృష్ణుడు మానవావతారం ఎత్తిన భగవంతుడు కాడు. దివ్యత్వానికి చేరుకున్న ఉన్నతమానవుడు.

బంకింబాబు సంస్కర్త కాదు ఏ సంఘ సంస్కరణలనూ ఆయన ప్రచారం చేయలేదు. నైతిక రాజకీయ చైతన్యం ప్రధానం. దీనివల్లే అన్ని సాంఘిక దురాచారాలూ తొలగిపోతాయని ఆయన విశ్వసించాడు

బంకింబాబుకోరింది సర్వప్రాణుల శ్రేయస్సు. మానవుని ప్రతివర్గ ఈ సర్వజన శ్రేయస్సు లక్ష్యంగానే కొనసాగాలి అటువంటి లక్ష్యంతో పనిచేసే ప్రభుత్వం కావాలి. అది స్వదేశీయమా, విదేశీయమా అన్న ప్రశ్న ఆయనకు అంతముఖ్యమైంది కాదు. భారతీయ మేధావుల మేధస్సును అటు మొగల్ ప్రభుత్వం కాని, ఇటు బ్రిటీషు ప్రభుత్వం కాని సరిగా వినియోగించుకోలేదు ఈవిషయంలో మొగల్ పాలననూ, పర్షియన్ పాలననూ ఆయన పోల్చాడు. మొగలులు పతానులకంటే సమర్థులయిన పాలకులే అయినా వాళ్ళు దేశీయ మేధావుల్ని ప్రోత్సహించలేదంటాడాయన. బెంగాల్ లో హిందూ సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనంలో ప్రభువించిన ఎన్నో అవకాశాలు పర్షియన్ పాలనలో సాధ్యమయ్యాయి. అందువల్ల ఒక ప్రభుత్వం మంచికి ఈ దృష్ట్యా విలువకట్టవలసి ఉంటుంది. బంకింబాబు సర్వజన శ్రేయోద్ధృక్వం ఆయనచేత గతశతాబ్దంలోనే 'దున్నేవాడిదే భూమి' అనిపించింది దేశభక్తి ఎంతో ఉన్నతమయింది నిజమే, కాని సమస్త మానవాళి పట్ల ప్రేమ అంతకంటే ఉన్నతమయింది.

గత శతాబ్దంలో బెంగాలీ సమాజాన్ని బంకింబాబు చిత్రించినంత విస్తృతంగా మరెవరూ చిత్రించలేదు. ఈ విషయంలో నాటి కవిత్వం కంటే ఆయన ఎంతో ముందున్నాడు. బెంగాలీ వచన రచనకు బంకిం ఆదర్శమయ్యాడు.

బంకింబాబు నైతికవాది అనీ, మతతత్వవాది అనీ, కొంత వరకు సంప్రదాయ పునరుద్ధరణ వాది అనీ కూడా విమర్శలున్నాయి. కాని ఇటీవల బంకింబాబు సాహిత్యంమీద జరిగిన చర్చలు ఈ విమర్శలను వెనక్కునెట్టి వేస్తున్నాయి. బంకింను ఒక గొప్పకళాకారునిగా, ఒక స్వతంత్ర తాత్వికునిగా ప్రతిష్ఠిపిస్తున్నాయి. బంకిం నిర్ద్వంద్వంగా ఒక అనుపమాన కళాకారుడు. ఆధునిక భారతీయ సాహిత్య నిర్మాత మాత్రమే కాదు, జాతినీర్మాత అనికూడా చెప్పాలి. ఆధునిక పాఠకుడు బంకింబాబు రచనలను వీటికి సంబంధించిన విషయాలకోసం మాత్రమేకాదు, ఆయన సృష్టించిన సన్నివేశాలు, పాత్రలకోసం చదువుతాడు. తన ఉద్దేశాలకంటే ముందుకుపోయే సాహిత్యరచనలను చేసిన ప్రతిభావంతుడు బంకిం.

కణాలు, తరంగాలు, తరంగణాలు, -క్వాంటమ్‌లు

- డా॥ చాగంటి కృష్ణకుమారి

రాత్రి ఉన్నట్టుండి లైట్లు ఆరిపోయాయి. అంతా చీకటి, చిమ్మచీకటి, రెండుకళ్ళూ ఆరోగ్యంగానే ఉన్నప్పటికీ ఆ చీకట్లో కనులు పాడుచుకు చూసిన ఏమీ కనిపించటం లేదు అగ్నిపైల గీయాలి; కొవ్వొత్తి వెలిగించాలి; ప్రమిదను తెచ్చి, నూనె పోసి, వత్తి వేసి వెలిగించాలి టార్గెటైజ్ అందుబాటులో ఉంటే ఆన్ చేయాలి లేదూ! చీకట్లోనే కరంబు వచ్చేదాకా కూర్చోవాలి! గదిలోకి ఒక మిణుగురు ప్రవేశించి ఎగురుతోంది. ఎగురుతున్న ఆ రవంత వెలుగు ఒకరి మొఖం ఒకరికి కనిపించటానికి చాలటంలేదు. ఓ పెద్ద గాజు సీసాలో సగానికి మిణుగురులను పట్టి, మూత పెట్టి గదిలో టేబుల్ పైన పెట్టుకొంటేనో!

దేన్ని చూడాలన్నా కనులూ కావాలి, కాంతి కావాలి

సూర్యుని నుండి, చంద్రుని నుండి, నక్షత్రాలనుండి, విద్యుత్ దీపాలనుండి బాణసంచ ప్రదర్శనల నుండి, కొవ్వొత్తులనుండి మిణుగురులనుండి దూసుకు వస్తున్న చిత్రాలి చిత్రమైన ఈ వెలుగు ఏమిటి? ఏముంది ఈ వెలుగులో?

ఆకారంలో రంగులు మారి పోతూ ఉంటాయ్ ఎన్ని రంగులు? ఈ ప్రకృతిలో ఎన్నెన్ని రంగులు? ఏమిటి రంగులు? ఎక్కడ నుంచి వస్తోంది రంగు?

ఆకాశంలో విరిసిన హరివిల్లుని చూసినా, గాలిలో ఎగురుతున్న సబ్బునీటి బుడగలలో నాట్యప్రదర్శన లిస్తున్న రంగులను చూసినా పిల్ల లనే అన్న మాటేమిటి? పెద్దలకీ ఉల్లాసమే!

అమావాస్య నాడు ఒక్కని విద్యుత్ దీపాలంకృత కట్టడం ప్రక్కనే ఉన్న స్నానవాటికలో తలక్రిందులౌతుంది.

ఓ పున్నమి రాత్రిలో నిశ్చలంగా ఉన్న నేల బావి నీటిలోకి తొంగిచూస్తే ఆకాశంలో ఉన్నంత స్పష్టంగానూ నీటిలో కూడా చంద్రుడు కనిపిస్తాడు గురిచూసి ఓ చిన్న గుళకరాయి విసిరితే! వంకర్లు పోతాడు!

ఓ సాయంత్రం సూర్యాస్తమయానికి ముందు ఓ జంట మోటార్ సైకిల్స్ పోతూ ఉంటే, వారి దారి కెదురుగా సూర్యుడు వస్తాడు. భర్త డ్రైవ్ చేయటంలో ఇబ్బంది పడుతూ, మెల్లకన్ను పెట్టి ఓ ప్రక్క వాలుగా చూడడానికి ప్రయత్నిస్తే, భార్య కళ్ళు చిట్టించుకొంటూ, కాస్తేపు కళ్ళు మూసుకొంటుంది ఆ అనుభవం తరువాత ధ్రువణ కటికము ల మర్చిన చలువ కళ్ళద్వాలను (Sunglasses fitted with polarising lenses) భర్తకి బహుమానంగా యిస్తుంది!

వెలుగు లేనిదే జీవం లేదు. జీవనానికి రంగులేదు. ఇంతగా మనకి అత్యవసరమైన ఈ కాంతి ఏమై ఉంటుంది? ఈ ప్రశ్న కొన్ని శతాబ్దాల పాటు మనిషిని వేధించింది. తెలుసుకోవాలనే

కుతూహలాన్ని రేపుతూ, సరియైన సమాధానం దొరకక, దొరికిన సమాధానం తప్పి నీయక మనిషిని కలవర పెడుతూ నే ఉంది.

కాంతి అంటే ఏమిటో తెలుసు కోవాలనే ప్రయత్నంలో శాస్త్రజ్ఞులు కాంతి ప్రవర్తనను అధ్యయనం చేయటం మొదలుపెట్టేరు 17వ శతాబ్దం నడిమి నాటికి కాంతికి సంబంధించిన కొన్నిప్రయోగ ఫలితాలను సేకరించేరు కొన్ని సూత్రాలకు లోబడి కాంతి ప్రవర్తిస్తుందని తెలుసుకొన్నారు.

ఆకాలంలో కాంతి స్వభావం గురించి రెండు సిద్ధాంతాలు ఒకే సారి ప్రచారంలోకి వచ్చాయి.

“కాంతి జనక వస్తువునుండి కోట్లకొలది సూక్ష్మాతి సూక్ష్మ కణాలు వెలువడి, కంటిపైన పడి, మన దృష్టిని స్రేపిస్తాయి.” - అన్నాడు న్యూటన్

“కాంతి జనక వస్తువునుండి వెలువడిన శక్తి ‘ ఈథర్’ అనే విశ్వవ్యాప్తమైన యానకంలో గోళాకార తరంగాలను సృజిస్తుంది. ఈ తరంగాలు మన కంటిని చేరినపుడు ఆ వస్తువును చూస్తున్న జ్ఞానం మనకి కలుగుతుంది” - అన్నాడు హైగెన్స్.

న్యూటన్ కాంతి కణ సిద్ధాంతము పరావర్తనాన్ని (Reflection of light) వక్రీభవనాన్ని (Refraction of light) వివరించింది. కానీ పరావర్తనమూ, వక్రీభవనమూ ఒకే సారి జరగడాన్ని వివరించలేకపోయింది హైగెన్స్ న్యూటన్ కి సమకాలీనుడే. ఇతను తన తరంగ సిద్ధాంతం ఆధారంగా పరావర్తన, వక్రీభవనాలు ఏక కాలమందే జరగటాన్ని విశదీకరించగలిగాడు

సబ్బు నీటి బుడగలలో కనిపించే రంగులను చూచి ప్రేరితుడై న్యూటన్ ఆ విషయముపై ప్రయోగాలు చేసేడు అతనికి తన ప్రయోగంలో రంగురంగుల ఏకకేంద్రవలయ శ్రేణి కనిపించింది ప్రయోగంలో ఏకవర్ణ కాంతిని ఉపయోగిస్తే, కాంతి వంతమైనవీ, కాంతి హీనమైనవీ అయిన వలయాలు ఏకాంతరంగా కనిపించాయే. ఒకవిధమైన ఆవర్తిత (provide) ధర్మము కాంతికి ఉండవచ్చుననే సత్యాన్ని ఈ వలయాలు సూచిస్తున్నాయే అని న్యూటన్ అనుకొన్నాడు, కానీ అతనికి తన కణ సిద్ధాంతంపై గాఢ నమ్మకం ఉంది. కణ సిద్ధాంతాన్ని వదులుకోవటానికి యిష్టపడని న్యూటన్ తాను పరిశీలించిన ‘న్యూటన్ వలయా’లను వివరించడానికి కాంతి కణాలు కంపిస్తూ ఉంటాయనీ, లేదా వాటి చలనాన్ని యానకంలోని తరంగాలు అదుపులో ఉంచుతాయనీ ఒక కొత్త ప్రతిపాదన చేసేడు.

17వ శతాబ్దంలోనే బార్థోలిన్స్ (Bartholinus) స్పటికాలలో చేసిన ప్రయోగాల ఫలితంగా “ద్వి వక్రీభవనాన్ని” (Double Refraction) కనుక్కొన్నాడు. కాంతికి ‘ ఏకపార్శ్వత’ ఉంటుందని వ్యాఖ్యానిస్తూ న్యూటన్ తన కణ సిద్ధాంతం ఆధారంతో ద్వివక్రీభవనాన్ని వివరించేడు. ఏక పార్శ్వత నే ప్రస్తుతం “ద్రువణం” అంటున్నాము. “ ఏకపార్శ్వత” లక్షణాన్ని హైగెన్స్ తరంగ సిద్ధాంతం ప్రకారం వివరించడం సాధ్యపడదు. తరంగ సిద్ధాంతాన్ని త్రోసిపుచ్చడానికి, తన కణ సిద్ధాంతాన్ని సమర్థించుకోవడానికి న్యూటన్ “ద్వివక్రీభవనాన్ని” చక్కగా వాడుకొన్నాడు.

“కాంతి కణం” అనే భావనను వదులుకోవటానికి ఇష్టపడక పోయినా కాంతికి తరంగ స్వభావం కూడా ఉండవచ్చుననే శంక న్యూటన్ కి ఉంది తానే పరిశీలించిన న్యూటన్ వలయాలకు

సరియైన వివరణ లభించలేదు కదా! కానీ న్యూటన్ అనుయాయులకు, శిష్టులకు కణసిద్ధాంతంపై ఏమాత్రం సందేహం లేదు! వారికి న్యూటన్ పై గల విశ్వాసం, గౌరవం అటువంటివి. ఆరోజులలో న్యూటన్ కి గల ప్రతిభ ప్రఖ్యాతి తరంగ సిద్ధాంతాన్ని నెగ్గనీయలేదు. కణసిద్ధాంతమే ఆధిక్యతలో ఉండేది.

కౌతుకాత్మకమైన న్యూటన్ వలయాలు శాస్త్రజ్ఞులందరి దృష్టిని ఆకర్షించడమే కాక, అవి వారికి ఒక చిక్కు. ప్రశ్నలూ తయారయ్యాయి. న్యూటన్ చనిపోయిన 75 సంవత్సరాల వరకూ కూడా న్యూటన్ వలయాలకు సరియైన వివరణ లభించలేదు.

పలుచని పాఠలలో కనిపించే రంగులను అధ్యయనం చేస్తూ, యంగ్ (1773-1829) తరంగ సిద్ధాంతాన్ని పునరుద్ధరించాడు. “వ్యతికరణం” (ఔక్స్) (Interference) అనే కాంతి ధర్మాన్ని ప్రతిపాదించి ఆరంగులను వివరించేడు న్యూటన్ వలయాలకు ఆమోదయోగ్యమైన వివరణను ఇచ్చాడు. దాంతో తరంగ వాదం మళ్ళీ వెలుగులోకి వచ్చింది. తరంగ వాదాన్ని వైజ్ఞానిక లోకమంతా ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించక పోయినప్పటికీ కణ సిద్ధాంత ప్రభావం సన్నగిల్ల నారంభించింది.

ఈ విధంగా 17వ శతాబ్దం నుండి 19 శతాబ్దం వరకూ శాస్త్రజ్ఞుల మధ్య కాంతి విషయంలో వాదోపవాదాలు జరుగుతూనే ఉండేవి. న్యూటన్ వర్గీయులనీ, హైగెన్స్ వర్గీయులనీ, శాస్త్రజ్ఞులు రెండుగా చీలిపోయారు. “కాంతి కణరూపమని” న్యూటన్ వర్గం వారూ; “కాదు తరంగ రూపమని” హైగెన్స్ వర్గీయులూ “కాదు గాక కాదు కణాలే” అంటూ మొదటి వారూ, “మేం అంగీకరించం తరంగాలే!” అని రెండో వర్గం వారూ ఎవరి ఆధారాలు వారు చూపుతూ వాగ్యుద్ధాలు చేస్తూ ఉండగా 19వ శతాబ్దంలో తరంగ వాదం బలాన్ని పుంజుకుంది.

న్యూటన్ కాలంలోనే గ్రిమార్టీ (Grimaldi) నీడలపై ప్రయోగాలు చేశాడు. నీడల అంచులు పదునుగా ఉండవు. కొసల దగ్గర పోతున్నట్లుగా ఉంటాయి. కొసల దగ్గర కాంతి క్రమేణా జాలు వారుతున్నట్లుంటుంది. ఛాయను సూక్ష్మ దర్శినితో జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే, అది పూర్తిగా అంధకారంగా ఉండకుండా, అంచు దగ్గర రెండు మూడు వర్ణపట్టికలు కనిపిస్తాయి. కాంతి యొక్క ఈ ధర్మాన్ని గ్రిమార్టీ “వివర్తనం” (Diffraction) అన్నాడు. ఫ్రెనల్ నీడల కొసల దగ్గర కనిపించే వర్ణపట్టికలను ‘వ్యతికరణం’ (ఔక్స్) ప్రాతిపదికగా సమర్థించి వైజ్ఞానిక లోక ఆమోదాన్ని పొందాడు. దాంతో తరంగ సిద్ధాంతానికి మరింత బలం చేకూరింది.

ఇంత దాకా శాస్త్రజ్ఞులంతా కాంతి తరంగాలను అనుద్వైగ్య తరంగాలని అనుకొంటూ వచ్చారు. 1808లో మాలస్ (Malus 1775-1812) మామూలు దర్పణాల మీద పరావర్తనం చెందిన కాంతి కిరణాలు కూడా కొన్ని పరిస్థితులలో ధ్రువీకరణం చెందుతాయని కనుక్కున్నాడు. అప్పటినుండి యంగ్, ఫ్రెనల్ ఇద్దరూ ధ్రువణం (Polarisation) పై విస్తృత పరిశోధనలు చేసి కాంతి తరంగాలు తిర్యక్ తరంగాలై ఉండాలని నిర్ధారణకు వచ్చారు. “ధ్రువణా” ని వివరించడంలో కాంతి తిర్యక్ తరంగాలుగా ప్రసరిస్తుందనే సిద్ధాంతం విజయం పొందింది. తరంగ సిద్ధాంత పునాదులు ఇంకా గట్టిపడవారంభించాయి.

1850లో ఫౌకాల్ట్ (Faucault) కాంతి మేగాన్ని ప్రయోగ పూర్వకంగా నిర్ణయించడం కూడా, అప్పటిరోజులలో తరంగసిద్ధాంతాన్ని శాస్త్రజ్ఞులు ఆమోదించడానికి కొంతకారణమైంది న్యూటన్ కణసిద్ధాంతం తెరమరుగైంది

ఇంతవరకూ అందరూ కాంతి స్వభావాన్ని వర్ణిస్తూ, దాని ప్రవర్తనా రీతులను వివరించ ప్రయత్నించారో తప్ప అసలు కాంతి అంటే ఏమిటి? అనే ప్రశ్నకు సమాధానం రాబట్ట లేదు! అదీకాక, తరంగ వాదంలో కూడా ఒక అవరోధం ఉంది! అపరిమితమైన స్థితిస్థాపకతా, ఊహించడానికి వీలుకానంత సాంద్రతా ఈధర్ యానకానికి ఉన్నాయనీ, అది విశ్వమంతా వ్యాపించి ఉందనీ, హైగిన్స్ కల్పించేడు. ఈధర్ కి అతను ఆపాదించిన ఈధర్మాలు చాలా చిత్రమైనవి. పరస్పర విరుద్ధమైనవి. అతని ఈ ఊహకు ఆధారంలేదు.

మాక్స్ వెల్ (James Clerk Maxwell) ఈ అవరోధాన్ని అధిగమించాడు. ఈ ఆద్వ శాస్త్రజ్ఞుడు తన ప్రతిపాదనకు, ఆర్స్టెడ్, ఫాండ్ల విద్యుత్ శాస్త్ర పరిశోధనలను ఆధారంగా చేసుకొన్నాడు. గణిత శాస్త్ర రీత్యా నాలుగు సమీకరణాలను ఉత్పాదించాడు. ఊహించడానికి కూడా వీలుకాని పద్ధతిలో దృశాశాస్త్రాన్ని, విద్యుదయస్కాంత క్షేత్రాలతో ముడిపెట్టి కాంతి తరంగాలు విద్యుదయస్కాంత తరంగాలు అనీ ఇవి కాంతివేగంతో ప్రసరిస్తాయని నిరూపించాడు. ఈయన సిద్ధాంతం ప్రకారం కాంతి తరంగాలు తిర్యక్ తరంగాలే! ఈధర్ యానకాన్ని స్థానభ్రంశ ప్రవాహమేర్పడడానికి అవసరమైన పాదవిద్యుత్ కం గానే మాక్స్ వెల్ భావించేడు. అందుచేత హైగిన్స్ ఆపాదించిన విచిత్ర ధర్మాలు వల్ల ఉత్పన్నమయిన సమస్యలు అన్నీ తీరిపోయాయి. మాక్స్ వెల్ సిద్ధాంతం అందరికీ అంగీకారయోగ్యమైంది.

ఇక, కాంతి రూపంలోనే కాక ఇతర రూపాలలో కూడా విద్యుదయస్కాంత తరంగాలను ప్రయోగశాలలో సృజించటం సాధ్యపడాలి! 1887లో హెర్ట్జ్ (Hertz) ప్రయోగశాలలో విద్యుదయస్కాంత తరంగ ప్రసారాన్ని సృజించి మాక్స్ వెల్ ప్రతిపాదనను ఋజువు చేశాడు.

రేడియో తరంగాలు (Radio Waves) మొదలుకొని, పరారుణ తరంగాలు (Infra red waves), దృగ్గోచరకాంతికిరణాలు (Visible light rays) ఎక్స్-కిరణాలు, గామా-కిరణాలూ- ఇవన్నీ కూడా ఒకే కుటుంబానికి చెందిన విద్యుదయస్కాంత తరంగాలేనని ఋజువైంది!

విద్యుదయస్కాంత వర్ణపటంలో కాంతి ఒక స్వల్పమైన భాగం. తెల్లని కాంతికి, తెల్లని కాంతిలో మిశ్రితమై ఉన్న రంగులను మాత్రమే చూసే సున్నితశక్తి మానవనేత్రాలకు ఉంది. కనుక అవే కనిపిస్తాయి. మిగిలిన విద్యుదయస్కాంత తరంగాలు మన కంటికి కనిపించవు. అయితే పరారుణతరంగాలను స్పృహతో గుర్తించగలుగతాము. పరారుణవికిరణాన్ని (Infrared Radiation) ఉష్ణ వికిరణం (Heat Radiation) అని కూడా అంటారు.

సూర్యుని నుంచి వెలుగుతో పాటు వేడి కూడా వస్తుంది సూర్యగ్రహణం సమయంలో వెలుతురుతో పాటు వేడి కూడా ఆగిపోతుంది.

ఒక వస్తువును వేడి చేస్తే దాని నుండి ఉష్ణం వెలువడుతుంది. కాంతి వెలువడుతుంది. పదార్థాలని వేడిచేస్తే ఉద్గారమయ్యే వికిరణాన్ని ఉష్ణ వికిరణం అంటారు.

పదార్థాన్ని వేడి చేస్తున్న కొద్దీ అది ఎక్కువ ప్రకాశవంతమవుతూ ఉంటుంది. ఉద్గారమయ్యే వికిరణపు రంగు కూడా మారుతుంది. ఒక అనుభవజ్ఞుడైన ఉక్కు పనివాడు వేడిగా ఉన్న ఉక్కు ఉద్గారం చేసే వికిరణం రంగును బట్టి దాని ఉష్ణోగ్రతను సరిగ్గానే చెప్పగలుగుతాడు. క్రిమీసన్ కలర్ తో ఉంటే ఉష్ణోగ్రత 500 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ అని చెబుతాడు. పసుపుగా ఉంటే 800 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ అంటాడు. తెల్లని కాంతిని వెలువరిస్తున్న సమయం వచ్చేసరికి ఉష్ణోగ్రత 1000 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ అని చెబుతాడు.

వస్తువు ఉష్ణోగ్రతకి అది ఉద్గారం చేసే వికిరణ తరంగదైర్ఘ్యనికీగల సంబంధాన్ని అధ్యయనం చేయటానికి శాస్త్రజ్ఞులు పూనుకొన్నారు. ఈ విషయంలో ప్రిషాన్, లీన్ ప్రతిపాదించిన రెండు సూత్రాలు విడివిడిగా నిజమని ఋజుపర్యాయం. ఆరెంటిని కలిపి ఒకే సూత్రంగా రేలీ, జీన్స్ ప్రతిపాదించారు!

వేడి వస్తువు యొక్క వికిరణ తీక్షణత, ఆవస్తువు పరమ ఉష్ణోగ్రతకు అనులోమానుపాతంలోనూ, తరంగదైర్ఘ్యం (wave length) నాల్గో ఘాతానికి విలోమంగానూ ఉంటుందని వీరు సూత్రీకరించారు. ఆకుపచ్చ, ఎరుపు, వంటి కంటికి కనిపించే వర్ణపట భాగాలలోనూ, అంతకంటే ఎక్కువ తరంగ దైర్ఘ్యంగల విద్యుదయస్కాంత తరంగ దైర్ఘ్యం అవధిలోనూ ఈ సూత్రం ప్రయోగ ఫలితాలతో ఏకీభవిస్తుంది

కానీ, నీలలోహిత, అతినీలలోహిత (Violet, Ultra violet) తరంగాలకూ, అంత కంటే తక్కువ తరంగదైర్ఘ్యాలకీ ఈ సూత్రం వర్తించదు. ఈ సూత్రం ప్రకారం తక్కువ తరంగదైర్ఘ్యంల దగ్గర వికిరణశక్తి గరిష్టం కావాలి. ఇదే నిజమైతే వికిరణ తరంగదైర్ఘ్యం తగ్గిన కొద్దీ, వస్తువు నుండే ఉద్గారమయ్యే శక్తి అనంతం కావాలి! అంటే నిరవధికత (unboundedness) సాధ్యపడాలి! (ఒక నక్షత్రం నుండి ఒక సెకను కాలంలో వస్తున్న తరంగాల సంఖ్యకు ఒక హద్దు అనేది లేకుండా పోవాలి! అంటే నక్షత్రం నుండి ఉద్గారమయ్యే శక్తి అనంతం కావాలి! ఇది అసంభవం)

ఈ విధంగా ఉష్ణవికిరణ స్వభావాన్ని వివరించటంలో రాలీ, జీన్స్ ఇద్దరూ విఫలమయ్యేరు. ఈ వైఫల్యాన్ని భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు “ప్రాస్థతరంగ దైర్ఘ్యంల దగ్గర ఉపద్రవం” లేదా “అతినీలలోహిత విపత్తు”గా వర్ణించేరు. అప్పట్లో వారు దానిని ఒక ప్రత్యేక సూత్రానికి వచ్చిన విపత్తుగా మాత్రమే భావించారు.

కానీ అది సాంప్రదాయ భౌతిక శాస్త్ర సిద్ధాంతాలకూ భావనలకూ వచ్చిన విపత్తు

ఈ విపత్తులో సాంప్రదాయక భావనల పునాదులు కదిలిపోవారంభించాయి. ఈ విపత్తు అపురూపమైన ఆధునిక భావనలకూ, క్వాంటమ్ (గుళిక) భావనకూ పునాది అయింది.

1900 సంవత్సరంలో జర్మన్ శాస్త్రజ్ఞుడు మాక్స్ ప్లాంక్ తన క్వాంటమ్ సిద్ధాంతాన్ని (గుళికాసిద్ధాంతాన్ని) ప్రతిపాదించాడు. అప్పటికి అతని వయసు 40 సంవత్సరాలు!

రాలీ-జీన్స్ లో చాలా విషయాలతో ఏకీభవిస్తూనే వారి సమీకరణాన్ని సవరించి, సరికొత్త సమీకరణాన్ని ఉద్ఘాటించాడు. ఈ సూత్రాన్ని ప్రయోగాలు ధృవీకరించాయి. ఈ సూత్రం

నుండి స్పీఫాన్, లీన్ సూత్రాలను కూడా సాధించగలిగేడు కానీ అతని సమీకరణం సాంప్రదాయకమైన ఏ భౌతిక శాస్త్ర సూత్రం నుండి కానీ, సిద్ధాంతం నుండి కానీ, ఉత్పాదించడానికి కుదరలేదు. అంచేత ఫ్లెంక్ మీంమాంసలో పడ్డాడు!

“ప్రయోగిక సత్యాలకు విరుద్ధంగా ఉన్న సాంప్రదాయక భావనలనూ, సిద్ధాంతాలనూ వదల కుండా పట్టుకోనే ఉండాలా? లేక ప్రయోగం వెల్లడించిన విషయాలకే విలువనిచ్చి సంప్రదాయాన్ని సవరించటం ద్వారా, తన సమీకరణాన్ని సమర్థింప జూడాలా?” ఫ్లెంక్ మీ మాంస ఇది. ఫ్లెంక్ ప్రయోగ ఫలితాల పక్షమే వహించాడు. అంతవరకూ అందరూ నమ్ముతున్న భౌతిక శాస్త్ర సాంప్రదాయాన్ని ఎదిరించడానికే నిశ్చయించుకొన్నాడు!

సంప్రదాయంలో ఏ యోచన ఫ్లెంక్ సమీకరణం ఉత్పాదనకి తావీయటం లేదు? సాంప్రదాయక భౌతిక శాస్త్రానికి అత్యంత ప్రాథమిక యోచన “వికిరణశక్తి అవిచ్ఛిన్నమైనది” - అని “వికిరణ శక్తి ఎడతెగ లేకుండా ఉద్గారమవుతూ ఉంటుంది” అని వారి భావన.

“శక్తి విచ్ఛిన్నంగానే ఉద్గారమవుతుంది” అని ఫ్లెంక్ యోచన!

శక్తి నిరంతర ప్రవాహంలా కాక, మాటి మాటికీ అత్యంత సూక్ష్మ పరిమాణాలైన క్వాంటమ్ పరిమాణాలలో (hv) (గుళికలుగా) ఉద్గారమవుతూ ఉంటుందని ఇతని వాదన.

అతడు వికిరణానికి ఇచ్చిన సమీకరణం

$$E = hv$$

ఇక్కడ E = వికిరణ శక్తి

v = వికిరణ పౌనఃపున్యం.

శక్తి కణానికి ద్రవ్యానికి సంబంధించిన రాశి

పౌనఃపున్యం (Frequency) తరంగానికి సంబంధించిన రాశి.

h = అనుపాత స్థిరాంకం.

ఫ్లెంక్ ఈ స్థిరాంకానికి ఇచ్చిన విలువ 6.55×10^{-34} జౌల్ సెకనులు.

ఈవిధంగా ఫ్లెంక్ సమీకరణం వికిరణానికి కణతరంగ స్వభావాలు రెండూ ఉన్నాయని చెప్పక చెబుతోంది! ఓ రెండు వందల సంవత్సరాల విజ్ఞాన శాస్త్ర అభివృద్ధిలో తేలిన విషయం ఏమిటంటే, ఆ నాడు న్యూటన్ చెప్పినదీ రైటే, హైగెన్స్ చెప్పినదీ రైటే నని!

అయితే “క్వాంటమ్” (గుళిక) అంటే ఏమిటి? hv అనేది ఒక క్వాంటమ్ శక్తి విలువ. ఇది కేవలం ఆ వికిరణ పౌనఃపున్యం మీదే ఆధారపడి ఉంటుంది. పౌనఃపున్యం ఎంత ఎక్కువ అయితే లేదా తరంగ దైర్ఘ్యం ఎంత తక్కువ అయితే శక్తి విలువ అంత ఎక్కువ అవుతుంది.

శక్తి ఎప్పుడూ hv పూర్ణాంక గామాత్రమే ఉద్గారమవుతుందని ఫ్లెంక్ ప్రతిపాదన. అంటే hv, 2hv, 3hv, 4hv. ఇలాగ అంటే ఒక క్వాంటమ్, రెండు క్వాంటమ్లు, మూడు

క్వాంటమ్ లు... ఈ విధంగా శక్తి సూక్ష్మకణతరంగాలుగా వెలువడుతుంది! వీటిని తరంగణాలు అనటమే సబబు!

మిణుగురు ఒకసారి 'మిణుకు' మంటే వచ్చే కాంతిలో కొన్ని వేల మిలియనుల క్వాంటమ్ లు ఉంటాయ్!

25 వాట్ (watt) విద్యుత్ బల్బునుండి ఒకసెకను కాలంలో 60 మిలియను, మిలియను , మిలియను క్వాంటమ్ ల శక్తి పాకెట్లుగా (గుళికలుగా) వెలువడుతూ ఉంటుంది. ఇది బల్బునుండి వస్తున్న కాంతి "పసుపుకాంతి" (Yellow light) గా భావించి లెక్కకట్టితే వచ్చిన విలువ.

ప్లాంక్ ఈ సూత్రాన్ని ప్రతిపాదించిన నాటికి అప్పటి శాస్త్రజ్ఞులు ఎవరూ దాన్ని ఆమోదించడానికి సంసిద్ధులుగా లేరు. ఈ భావన వారికి కొరకుడు పడలేదు. సాంప్రదాయిక భావాలను వదులుకొని నూతన భావాలను అర్థంచేసుకొని ఆహ్వానించడం అంత తేలిక కాదు! వాళ్లు ప్లాంక్ క్వాంటమ్ సిద్ధాంతాన్ని పట్టించుకోలేదు!

సంప్రదాయాన్ని ఎదిరించి విప్లవాన్ని తీసుకురావడానికి ఎంత గుండె నిబ్బరంకావాలో, ఎంత ధైర్యంగా నిలబడగలగాలో ప్లాంకుకు తెలుసు!

1901, 1902, 1903, ఇలా సంవత్సరం తరువాత సంవత్సరం గడిచిపోతోంది. తనసిద్ధాంతం గుర్తించ బడాలనీ, వైజ్ఞానికలోకం ఆమోదించాలనీ ఆతృతగా ప్లాంక్ ఎదురు చూస్తున్నాడు.

పదకోశం

1. ధ్రువణకటికము	= Polarised lense
2. పరావర్తనము	Reflection
3. వక్రీభవనము	Refraction
4. ఏకవర్ణకాంతి	monochromatic light
5. ఏక కేంద్రవలయశ్రేణి	Succesion of concentric rings
6. న్యూటన్ వలయాలు	Newtons Rings
7. యానకము	Medium
8. ద్వివక్రీభవనము	Double Refraction
9. ఏక పార్శ్వత	One sidedness
10. ధ్రువణము	Polarisation
11. పలుచని పొరలు	Thin Films
12. వ్యతికరణము	Interference
13. వివర్ధనము	Diffraction

14. వర్ణపట్టికలు	= Coloured bands
15. అనుదైర్ఘ్యతరంగాలు	= Longitudinal
16. తిర్యక్ తరంగాలు	= Transverse waves
17. స్థితిస్థాపకత	= Elasticity
18. సాంద్రత	= Density
19. దృశ్యాశాస్త్రము	= Optics.
20. విద్యుదయస్కాంత తరంగాలు	= Electromagnetic waves
21. విద్యుదయస్కాంత తేత్రములు	= Electro magnetic fields
22. స్థానభ్రంశప్రవాహము	= Displacement current
23. పారవిద్యుతికం	= dielectric substance
24. రేడియోతరంగాలు	= Radio waves
25. పరారుణతరంగాలు	= Infrared waves
26. దృగ్గోచర కాంతి	= Visible light
27. ఉష్ణవికిరణము	= Thermal radiation
28. ఉద్గారము	= Emission
29. తరంగదైర్ఘ్యము	= Wave length
30. తరంగ పౌనఃపున్యము	= Frequency
31. అవధి	= Limit
32. అనంతము	= Infinity
33. నిరవధికత	= unboundedness
34. ప్రాస్వతరంగదైర్ఘ్యాల దగ్గర ఉపద్రవం	= Catastrophe near lower wavelengths
35. అతినీలలోహిత విపత్తు	= Ultraviolet Catastrophe
36. సాంప్రదాయక భౌతికశాస్త్రం	= Classical physics
37. అవిచ్ఛిన్నము	= Continuous
38. విచ్ఛిన్నము	= Discontinuous
39. కణసిద్ధాంతము	= Colpuscular Theory.
40. ఏకాంతర	= Alternate

- శివలింగం

ఆధునికాధ్యక్షకవితాప్రతినిధులలో యేట్స్ (W.B. YEATS) ప్రతిభావంతుడు. కాలానికకవుల్లో చివరివాడు. ఈతని కవిత్వం భావకవితాసాగరం నుండి జన్మించిన అమృతం. యేట్స్ (1865-1939) బరిష్ చిత్రకారుని కుమారుడు. పరిపూర్ణమయిన సృజనశక్తి, పరవశంతో కవిత్వంపరవళ్ళుతొక్కుతూ ప్రవహించింది కాలానికకవుల్లో లోపించిన సమగ్రజీవనదృక్పథం యేట్స్ గుర్తించి కొత్త దారి పట్టించాడు. 'ప్రాసీమిథియస్ అన్ బౌండు' యేట్స్కు పవిత్ర సారాయణగ్రంథం, ప్రతీక కవితోద్యమానికి ప్రధాననాయకుడైన మలాల్నే పరిచయం కోసం ప్రాన్సువెళ్ళి ఆయన దగ్గర కవిత్వం గురించి తెలుసుకున్నాడు. మలాల్నే సాన్నిధ్యంలో పుణికిపుచ్చుకున్న సభ్యతా, కమ్మనిపదాలను సుతారంగా పొదిగోపనితనమూ అలవరచుకున్నాడు తొలిసాళ్ళలో ప్రిరాపాలిటెజం, ప్రతీక కవిత్వ సాంధ్యభాష ప్రభావం దర్శనమిస్తుంది స్వాప్నికజగత్తును విడనాడక మనస్సులో ఇంద్ర ధనస్సులు స్పష్టించుకుంటూ వైట్ బ్రెడ్స్, లోక్ ఐల్ ఆఫ్ ఇన్ఫినిటీ వంటి కవిత్వలు అల్లాడు యాంత్రిక నాగరికతకు దూరంగా వుంటూ ఏకాంత జీవితాన్ని గడిపిన అమెరికా దేశపు సాధుపుంగవుడు హెన్రీ డెవిడ్ థారో రాసిన వాట్సన్ చదివి రాసిన కవిత The lake isle of Innisfree.

భావకవికృష్ణ శాస్త్రి గారు, సముద్ర తీరంలో మట్టితో కట్టిన చిన్నయిల్లు, పిచ్చికనూడు, తేనె తుట్టె, పూలచెట్లు, సన్ననిదారులు బాటలో నడిచే మానవులతో కరసన్నర్చుకూడా కావాలని కోరుకున్నాడు

యేట్స్ రుషికాడు, లోకాక జగత్తును అభివృద్ధికరించడమే తనలక్ష్యం. వైవిధ్యంలో ఏకత్వం ఆయనపరమావధి. కవిత్వంలో నిగూఢత అర్థానన్వేషిత ఫలదాని అని సర్వపరిష్కారం కనిపించవు. ఇలియట్లో పున్నమీధాతనం యేట్స్ కవిత్వంలో లేదు. యేట్స్ జీవితాన్నే వస్తువుగా ఎంచుకున్నాడు. సామరలకూ పండితులకూ అర్థమయేరీతిలో పుండాలంటాడు కవిత్వం. స్వల్పలేకుండా కాకలేదు. సృజనాత్మకత అనేది ఒక విలువ. దాన్ని కించపరచే కాదనే ఏనత్యాన్ని అంగీకరించడు. వ్యవస్థను, ఉల్టోపియాను నియమింపడాన్ని తర్కాన్ని తిరస్కరించి స్వేచ్ఛా ప్రీయమై వ్యవస్థానిధానితో కవిత్వం రాశాడని మార్క్సిస్టులు నిందిస్తారు కవిత్వానికి ఇలివిత్రం ఆధారం. యేట్స్ తొలికవిత్వంలో ఇలివిత్రంలేదు. ఇలియట్ ఎంతో ప్రయాసతో ఒక్కొక్కటిగా వ్రాసినా ఉన్నత కవితాశిఖరానికి చేరుకుంటే యేట్స్ ఒక్కొక్కటిగా దిగుతూ కఠిన లోకంలోకి దిగజారాడు **Sailing To By Zantium** పద్యాలలో యేట్స్ దర్శించింది సాధించింది సాంస్కృతిక భావైక్యత ఈ ఏకత్వాన్ని రవీంద్రుని సాహచర్యంతో బెంగాలీ సంస్కృతిలో దర్శించాడు. గీతాంజలికి పీఠికలో రాశాడు కూడా, జీవితాన్ని కుంగదీసేది వైకృత భావవాదం. భావ వాదానికి వాస్తవికతకు వైరుధ్యమే. భావవాదం నిరాశకు దారితీస్తుంది. 18వ శతాబ్దపు సాహిత్యంలో నిరాశవాదం తారస్తాయికి చేరుకుంది. రొమాంటిక్ కవులకు అత్యంత ప్రీయమైనది దుఃఖము. వర్షు వర్షు మానవ నిశ్చల విషాద సంగీతాన్ని వినిపించాడు. Half in love with ease full death అని కీల్సు, I fall upon the thorns of life అని పెట్రి వాపోయారు రొమాంటిక్ కవుల్లో

కీల్సులో మాత్రమే సమగ్ర జీవితదృక్పథం, కాలధాటికి నిలబడగల సత్యంగోచరిస్తాయి సామాజిక తాత్విక స్వరూపాన్ని విడిచి స్వీయ ఊహప్రపంచాన్ని తత్వాన్ని కల్పించుకుని నిగూఢ కవితాన్ని రాసిన విలియం బ్లైక్ను మెచ్చాడు యేట్స్. అందరూ ఆనందంగా జీవించాలని బ్లైక్ వాంఛించాడు 19వ శతాబ్ది కూడా నిరాశకు నిలయం. కొత్తభాష కావలసివచ్చింది. భాషా శక్తి కొరవడటం మామ్య ఆర్మర్లు స్కాలర్ జిప్సో తలుసుకోగలం. ఫ్రాన్సులో కవిత్యం బాడెలేర్ మలార్మే రిమ్బాడ్ కవుల కృషి ఫలితంగా కొత్త దారి పట్టింది ప్రతీక కవిత్యంలో రొమాంటిక్ ఛాయలు, జీవితంపట్ల అసహ్యత పూర్తిగా తొలగిపోలేదు. మలార్మే సముద్రజలాన్ని నింగి నీలిమను ద్వేసిస్తాడు. బాడె లేర్ ప్రకృతిని, స్త్రీని అసహ్యించుకున్నాడు. మానవుణ్ణి అధముడుగా చిత్రించాడు.

యేట్స్ నూతన భావాలను వచన కవిత్యంలో వెదజల్లాడు. జీవితం పదును కత్తి అంచు మీద సామువంటిది. జీవిత సత్యం ఆనందంతో ముడిపడి వుంది. నిజం నరకం. భయంకరం. జీవితం ఎంత కఠినంగా వున్నా ఆనందంతో స్వీకరించాలి. హింసలూ ద్వేషాలు ఆవేశాలు కుట్రలు హత్యలు. అన్నిటినీ సహించే ఓర్పువుండాలి. కవిసంఘజీవి కాదు. సంఘపరిశీలకుడు, యేట్స్ భావాలు ఎవ్వరూ చెప్పనివికావు. బోమ్, గెట్, నీషేలు చెప్పినవే గెట్ భావాలు నీషేలో, నీషే భావాలు యేట్స్లోను కనిపించాయి. ఆధునిక భావాలకు ఇలియట్ వ్యతిరేకుడు. ఇలియట్ సంప్రదాయవాది. అందుకే ఇలియట్ను ఆధునిక కవిగా గుర్తించలేదు యేట్స్. ఇలియట్ విప్లవం శైలిలో మాత్రమేనంటాడు. క్రూరత్వం నిరాశలు భావోద్వేగానికి ప్రతిబంధకాలు కఠినత్వాన్ని వొదిలితే హృదయం మధురిమలో ప్రవహిస్తుందంటాడు యేట్స్. విముక్తికొరకు పరితపించాడు. ఆయనకవిత్యం సజీవ మానవ సమాజ ప్రతిబింబం. యేట్స్ 'ఏ విజన్' చదివిన తరువాత ఎజ్రాపౌండు 'ఏ రిటర్న్' రాశాడు. జ్ఞానాగ్నిలో దగ్ధమవాలన్న ప్రాథమికంఘను వ్యక్తీకరించాడు. గ్రీన్ హెర్బాల్ కవితలు కుముందు యేట్స్ కవిత ఐరిష్ పురాణాలతోను దివ్యజ్ఞాన సిద్ధాంతాలతోను నిండి తీక్షణయుగ కవిత్యానికి చిత్ర తోరణంలా వుంది. 1910లో యేట్స్ కవిత్యంలో మానసికవికాసం గుర్తించగలం ఈ పరిపక్వత 'రిస్పాన్సిబిలిటీస్' తో ప్రారంభం.

కళకుమూలం అసంపూర్ణజగత్తు కవిత బాధను ఉపశమింపచేస్తుంది. కవిత్యంనిండా భావాలే కవిత్యం జనంతో కిటకిలలాడుతుంది కళాస్వాతంత్ర్యాన్ని కళద్వారా మానవ శ్రేయస్సును కాంక్షించాడు. బైబిలు అనువాదకుల భాషపైమక్కువ ఎక్కువ, ఆంగ్లభాషను మెచ్చుకుంటాడు. ఇంగ్లాండును అసహ్యించుకున్నాడు. ఎప్పుడూ మాటాడుతూ ఎదుటివాడికి అవకాశమిచ్చేవాడు కాదు వ్యక్తీత్యం మౌలికత వెల్లివిరిసిన వాడు. ఎన్నో అనర్థమణులను ఆంగ్ల కవిత్యానికి సమకూర్చినవాడు. ఎన్నో వైరుధ్యాలతో ఎన్నోరకాల రాతలు రాసిన సిద్ధహస్తుడు ప్రతిభాశాలి రవీంద్రుడు, రిల్కీల సరసన కూర్చొనగలిగిన వాడు యేట్స్ కవినిశ్చల స్థితికోసం ప్రశాంతికోసం అన్వేషించకూడదు అస్థితిలో జీవితంలేదు. జీవితమంటే సంఘర్షణ. హృదయం చల్లబడితే శైలి చల్లబడి ఏకరీతి చోటుచేసుకుని కవిత్యం నీరసపడుతుంది అంటాడు సుఖదుఃఖాలతో వెలుగు నీడలతో కూడిన జీవితానికి జగత్తుకుమించిన సౌందర్యంలేదు జీవితదర్శనం కన్నా గొప్పసత్యంలేదు మానవ విజ్ఞానానికి ఆరంభమూముగింపూ అదే Last poems ఉత్తమ కవిత్యం వార్తాపత్రికల

ఆలోచనలకూ సామాన్య ప్రయోజనాలకూ అతీతులుగా వుండాలి కవులు. శాస్త్రజ్ఞులకు సంత బజారులకు దూరంగా వుండాలి. జీవితయాత్రా మార్గంలో మంచిచెడులను సమంగా దర్శించాలి. దేన్నీద్వేషించకూడదు మహాకవి. అందర్నీ అమరులుగానే దర్శించే విశ్వజనీన దృష్టి మహాకవిది. కవిత్వం సత్యానికి ప్రతీక, సత్యభయంకరమయినా ఆనందంతో పెనవేసుకునే వుంది. వీటిని గుర్తించిన కవులు రవీంద్రుడు, రిల్కే, యేట్స్ కవులు. భారతీయ తత్వశాస్త్రంతో యేట్స్ కు పరిచయం వుంది. ప్రభవానందతో కలిపి ఉపనిషత్తులు ఆంగ్లీకరించాడు.

యేట్స్ - ఇండియా :

యేట్స్ భారతీయ సంస్కృతిని అర్థంచేసుకున్నాడు యేట్స్, పురోహిత్లు ఉపనిషత్తులు అనువదించారు. రాధాకృష్ణన్ కు సంతుష్టి కలిగించలేదు యేట్స్ వెల్లెట్స్ కి ఉత్తరం రాస్తూ "our translation of the Upanishads is going to be the classic translation..." అన్నాడు. ఇండో ఇంగ్లీషు కవి అనువాదకుడు పి. లాల్ యేట్స్ పురోహిత్లు అనువాదాన్ని మెచ్చుకున్నాడు. ఈశోపనిషత్తుకు ఆంగ్లనువాదం చేస్తూ యేట్స్ పురోహిత్లు అనువాదం కూడా యిచ్చి ఇతర అనువాదాలతో వ్యాఖ్యానించాడు. ఆధ్యాత్మిక పరిశోధన జీవుని ఆధ్యాత్మిక వేదన, ఆధ్యాత్మిక ఆనందం ఈ శోపనిషత్తులో దర్శించాడు యేట్స్. గీతాంజలికి పీఠిక రాస్తూ అంటాడు:

An innocence, a simplicity that one does not find elsewhere in literature makes the birds and the leaves seen as near to him as they are to children and the changes of the seasons great events as before our thoughts had arisen between them and us.

19వ శతాబ్దిలో మొదలైన ప్రాచీన ఐర్లీష్ జాతీయ నైపుణిని పునరుద్ధరించే ఉద్యమమే గాలిక్ పునర్వికాసం. పాశ్చాత్య మార్మిక కవుల్లో ప్రముఖుడు యేట్స్ నిగూఢాలైన సుదూరాలైన విషయాలను క్షణ ప్రభల వంటి సంకేతాల ద్వారా ప్రత్యక్షమొనర్చే శక్తి యేట్స్ సిద్ధి. ప్రగాఢానుభూతులను తట్టి లేపే రేపగలపదాలను ఏర్చి కూర్చుంటే గుణం ప్రస్తుతమైన జానపద గీతాల సరళిని చేబూనాడు (కె వి ఆర్). యేట్స్ లో వున్న మార్మికత భారతీయ తత్వశాస్త్రం వేపుకు బాగుార్ కవిత్వం వేపు ముచ్చించింది గీతాంజలి వ్రాతప్రతిని చూచి బాగుార్ ఆంగ్లభాషను మెచ్చలేదు. పంతులు గారిలా దిద్దుబాటు చేశాడు కూడా బాగుార్ కు ఆంగ్లభాష తెలియదు. భారతీయుడికి ఆంగ్ల భాషాధార దురాగ్రహంతో మాట్లాడిన మాటలు. బాగుార్ ఆంగ్ల భాషలో రాయటానికి జంకాడు ఆంగ్లను వాదించే శాక తనకే ఆశ్చర్యం కలిగింది. అప్రయత్నంగా పదాలు వెలువడినై పరుగిడినై ఎదనడుగిడినై బాగుార్ ఆంగ్లగీతాంజలి వచన కవిత్వం గీతాంజలి వెలువడినాక ప్రాంతీయ భాషల్లో వచన గీతాలు అనుకరణగా వచ్చాయనడంలో సందేహంలేదు. యేట్స్ ఏదన్నా చెప్పనీ మంచిపీఠిక గీతాంజలికి రాశాడు

జాతివాద వలసవాదాలలో భావాల సంఘర్షణ పరీవాహంలో పడికొట్టుకుపోతూ విరుద్ధ భావతరంగాలు వెలువరిస్తూ వెనకాముందూ ఆలోచించకుండా జలపాతంలో దూకడం యేట్స్ కు దురలవాటే సహృదయులకు అసంతృప్తి కలిగిస్తుంది.

రెండో ప్రపంచయుద్ధం రెండు సంవత్సరాల్లో ప్రారంభమవుతుందనగా బాగుార్ గీతాంజలిని

రివైజ్ చేశాడు రెండు దశాబ్దాల అనంతరం ఫురోహిత్ స్వామిత్ కలిసి ఉపనిషత్తులు ఆంగ్లీకరించాడు. యేట్స్ గురువు భగవాన్ శ్రీ హంస రోధెన్ స్టీయిన్ ద్వారా అనువాద గీతాంజలిని అందుకున్నాడు తరువాత భారతీయ స్వామిని కలిశాడు. యేట్స్ వాంఛించింది లభించింది. (found all I wanted) తంత్రం, జానపదం మత ఆలోచన, తత్వం యేట్స్ మేధస్సును సంతృప్తి పరచాయి భారతీయ వేదాంత తత్వం యేట్స్ ను ప్రభావితం చేసింది యూరోపియను గాని యూరపులో ఉంటున్న భారతీయుడు గాని భారతీయ వైతిక శాస్త్రానుగుణంగా జీవించడం లేదన్నాడు. బెంగాలీ తాత్వికుడు మోహినీ చటర్జీని వర్ణిస్తూ a handsome young man with the typical face of christ అన్నాడు ఒక వారం వుండి వెళ్ళి పోయాడు మళ్ళీ యేట్స్ చటర్జీని కలుసుకోలేదు. మోహినీ చటర్జీ మీద ఒక కవితరాశాడు 1928లో Collected poems లో కనిపిస్తుంది. (పే 279. రూపాఅండ్ కంపెని). చటర్జీ వ్యాఖ్యానించిన విధంగా యేట్స్ భౌతిక జీవన వ్యాపారంలో తలమునకలు కాకుండా వుండేందుకు వేదాంత తత్వం ఉపకరించింది. విలియం బ్లైక్, పేటర్, ఫ్రెంచి సింబాలిస్టుల ప్రభావం కూడా వుంది.

యువకుడు గావున్నప్పుడు కలను గురించి The way of Wisdom వ్యాసం 14 ఏప్రిల్ 1900 లో రాశాడు. ముగింపు వాక్యాలు Ah how many years it has taken me to awake out of that dream అన్నాడు. యేట్స్ వయస్సు పెరుగుతున్న కొద్దీ మిస్సిసిజానికి దూరమవుతూ "Conflict more conflict" అంటూ తొక్కి విషయాలలోకి జారిపోయాడు.

యేట్స్ మరణించినపుడు W.H. ఆడెన్ రౌసిన సంతాపపద్యం కో నుండి సా.న. ఇస్పానియల్ అనువాదం.

అనుసరించుకవీ అనుసరించు
కాళరాత్రి లోతుల్లోకి అనుసరించు
నిగళాలు తెంచిన నీ గళంతో
జీవితోత్సవం మాకు బోధించు
కవిత్వవ్యవసాయమహత్వంతో
ఈ శబ్ద త్రేత్రాల్ని పండించు
విషాదోల్లాస సంరంభంతో
మానవ అపజయాలి ఆలపించు
గుండె ఎడారి ఇసుకల్లో
స్వప్నతా జలధారల్ని ఉలికించు
దైనిక కారాగారంలో స్వేచ్ఛాజీవికి
జీవనస్తోత్రం నేరించు.

వికాంతసేవ

- మధురాంతకం రాజారాం

మానవజాతిని ప్రభావితం చేసిన భావనలలో భక్తి భావన అత్యంత ముఖ్యమైంది ఈ వ్యాసపరిధిలో 'భక్తి' అనగా భగవంతుని పట్ల భక్తునికి గల ఆరాధన అని చెప్పుకోవాలి. భగవంతుడున్నాడు, లేడు అన్న విరుద్ధభావనలను బట్టి మానవజాతిరెండు తెగలుగా విభక్తమైంది. ఈ అభిప్రాయాలలో ఏది సత్యం. ఏదసత్యం, ఏది మంచి, ఏది చెడు అనే విచికిత్స ఒకంతలు తోగిదికాదు కానీ ఏదో ఒకవారు పట్ల అచంచలమైన నమ్మకం కలిగివుండడం చాలా గొప్పవిషయమని ఒప్పుకోకతప్పదు అయితే భక్తి భావవిరహితమైన మానవ జాతి చరిత్రను మనం ఊహించగలమా? అట్టి సమాజంలో గుళ్లు, గోపురాలు, గుహాలయాలు, శిల్పాలు వుండేవికావు. పండుగలు, పబ్బాలు, వ్రతాలు, తిరణాలలు వుండేవి గావు హిందీలో తులసీదాసు, కన్నడంలో పురందర దాసు, తమిళంలో ఆళ్వార్లు, నాయనార్లు, తెలుగులో పోతన్నలు, గోపన్నలు వుండేవారుకారు. అన్నమయ్య పదాలు, త్యాగరాజశీర్షనలు లేని సంగీత జగత్తు ఇప్పటిలా రసవంతంగా మాత్రం వుండి వుండదు. బెంగాలీ సాహిత్యానికి అలంకార ప్రాయమైన 'గీతాంజలి' కూడా అలాంటిదే!

'స్వామీ! వెదురుపుల్ల లాంటివాణ్ణి నన్ను వేణువుగా మార్చావు. కొండకోనలలోకి తీసుకెళ్లి వన్నెన్నో రాగాలు నేర్పించావు. అమృతమయమైన హస్తయుగళస్పర్శలతో యిది పులకించింది. వన్నెన్నో నాదాలు పలికింది. ప్రభూ! ఈచిన్ని పువ్వునుకోసి, తీసుకెళ్లిపోవా! ఆలస్యం చేస్తే పాడి మాడి ఎండి దుమ్ములో పడి రూపు మారిపోతుంది అప్పుడిక నీ పూలదండలో దీనికి చోటుండదు. వన్నెమేలిమి లేదు వాసన గూడా తలచనే అయినా దీనికి నీ కైంకర్యంలో పాలుపంచుకునే భాగ్యాన్ని కలిగించవా! ... వర్షాకాలపు వినీలమేఘం ఒకటి నేలపైకి వంగినట్టుగా, నా మనసు నీ మహిమందిర ద్వారం దగ్గర వినమ్రంగా వాల్చిపోయింది మునిమాపు వేళల్లో గుళ్లకు చేరుకోవడం కోసం పరతెంచి పోయ్యే కొంగల బారులాంటి నామనసును, సర్వేశ్వరా, నీ దేహంలోనికి నీ సన్నిధానానికి చేరుకోనివ్వవా! .'

రవీంద్రుని గీతాంజలికి తెలుగులో అనువాదాలైతే చాలా వచ్చాయి వచనంగా, వచన కవితలుగా వచ్చినవే ఎక్కువ గేయాలుగా వచ్చిన వాటిలోవైనా భావాలకు లభించినంత ప్రాధాన్యం రాగానికి, లయకు చేకూరలేదు ఇట్టిపరిస్థితిలో గీతాంజలిలాంటి ఒక మధుర భక్తికావ్యం తెలుగులో లేకపోయిందే నన్ను వెలితిని నివారించడంకోసం ప్రభవించిన భక్తి భావనోద్వేల మధుర కవితా వాహినీ ' వికాంత సేవ, (రచించిన వారు వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు. రచనా కాలం 1922) తెల్లవారొట్ట పెళ్లివారిని లేపే మనోహరమైన సన్నాయి పాటలా పోలుస్తారు దీన్ని దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి గారు.

తిరుపతి వేంకటకవుల్లాగా, కొప్పరపు సోదరకవుల్లాగా బాలాంత్రపు వేంకటరావు, ఓలేటి పార్వతీశం కవులిద్దరూ వేంకట పార్వతీశ్వర కవులనే జంటకవులుగా ప్రసిద్ధిక్కారు.

భక్తుడు తనను తాను ప్రియురాలుగా భావించి, పురుషోత్తముడైన పరమేశ్వరుణ్ణి హృదయేశ్వరుడుగా సంభావించడం వల్ల ఏర్పడిన ప్రణయాన్ని, ఎత్తో ప్రణయ పరిణామాన్ని, చివరికి దాని సాఫల్యతను పరమమనోహర పంచమస్వరంతో గానం చేయడానికి వికాంత సేవ

ప్రకృతి సౌందర్యవిలాసం, ప్రణయ పారవశ్యమహోల్లాసం, రాగయుక్తంగా పాడుకోవడానికి వీలైన ఛందోవిన్యాసం, పాండితగా దండలోకి వచ్చికుదురుకునే పువ్వుల లాంటి పదజాలం, తరంగ హస్తాలు సాచి తీరంవైపు దూకే పున్నమినాటి సముద్రం లాంటి భక్తి భావ విజృంభణం, ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఏకాంత సుందర ప్రదేశంలో కూర్చుని, గొంతెత్తి పాడుకునే పారకుడికి ఒక అపురూపమైన మధురానుభవం ఏకాంతసేవ

‘విషయంలో మార్పు, రీతిలో మార్పు, స్వరంలో మార్పు, అవును మరి! దేశకాలపరిస్థితుల్లో మార్పు వచ్చినప్పుడు కవిత్వంలో సైతం మార్పురాక తప్పదుగదా, అంటారు కృష్ణశాస్త్రిగారు పీఠికలో. నవ్యకవుల నవీన పంథా గురించి ఆయన యిలా వివరిస్తారు - ‘వీళ్ళాకరి కోసం కవిత్వం చెప్పకు. వీళ్ళకు కీర్తి అక్కర్లేదు ఆర్జన పట్ల కోరిక లేదు ఇతరు లానందిస్తారా లేదా అని ఆలోచించరు. చేయకుండా వుండలేరు గనుక, కవితాగానం చేస్తారు. ఉచ్చాస్య నిశ్వాసాల్లాగే వీరుపాట పాడడం గూడా! చందమామ వెన్నెలల నేల వెదజల్లుతుంది? పువ్వులేల తావుల్ని విరజిమ్ముతున్నాయి? నీ రేల ప్రవహిస్తుంది? గాలి ఏల వీస్తుంది? కోయిల ఏల కుహూరవం చేస్తుంది?’ - సరిగ్గా అట్లాగే వేంకటపార్వతీశ్వర కవులాలాపించిన ‘ ఏకాంతసేవ’ గూడా భావుకులకు నిరంతరానందాలు పంచిపెడుతుంది.

సూర్యోదయంతో బాటే కావ్యోదయం గూడా!

చరాచర జగత్తునలా మహోత్సవ సంబరంలో ముంచి తేలుస్తూ, ఆ సూర్యోదయం ఎలా జరిగింది?

‘కనకధారల జిమ్ము కరములసాచి
సరసుల హృదయంబు జల్లనిపించె,
నవనవామోద గంధవహంబు బరపి
కమల జాండం బెల్ల గమ్మనిపించె
సుప్రభాత ప్రభాస్పూర్తి గాన్పించి
ఆఖిల జగంబు నాచో యనిపించె
నిరుపమానా నూన నిత్యకళ్యాణ
శోభామయంబయ్యే సూర్యాభ్యుదయము,
సుమనోరమం బయ్యే, సురభిళం బయ్యే
సుప్రసన్నంబయ్యే, సురుచిరం బయ్యే
శుభ దాయకం బయ్యే, సుఖ కరంబయ్యే
శోభామయం బయ్యే, సూర్యాభ్యుదయము

సూర్యోదయంతో బాటే జరగవలసింది సుప్రభాత సేవగదా! అయితే ప్రాణ విభుడేమయ్యాడో, ఎక్కడికివెళ్ళాడో కానరావడంలేదు. అతనికోసం స్వాగత గీతాలు పాడే వానిని భక్తురాలు కోయిలకు పురమాయిస్తోంది

‘హృదయేశ్వరు డెక్కడో ఈ ఛాయల్లానే వున్నట్టున్నాడు, లేకపోతే పురివిప్పి నెమలి అలా నాట్యమాడేదేనా? కలికి పలుకుల గోరువంక నాస్వామి పాలకువను పసిగట్టినట్టేవుంది. లేకుంటే చిలుకచెలి చెవిలో అలాగుసుగు లాడేదేనా? జగదీశ్వరుని ఏకాంత సేవకువేళైంది పాడవేమమ్మా కోయిలా, ఆపకుండా పాడు, కెందమ్మి కొలనులోనేను స్నానం ముగించాలి. ప్రభువు పాదాభిషేకానికి

కలశంలో తీర్థంతేవాలి పూజకోసం పుష్పాలు సేకరించాలి. తరువాతనామ ధ్యానంలో కూర్చోవాలి. అందాకా నువ్వు నీపాటను ఆపొద్దు, మధురంగా, మార్దవంగా, మంజులంగా మానసానందకరంగా పాడుతూనే వుండు..'

కోయిల పాట సాగుతూనే వుంది. స్వాగతసన్నాహాలు జరుగుతూనే వున్నాయి. కాలం గడచిపోతోంది. కానీ జగన్నాథుడు మాత్రం రాలేదు. ఆమె తీవ్రమైన నైరాశ్యానికి గురైంది. వియోగదుఃఖంలో పరిపరివిధాల పరిదేవనతో ఆమె మానసం ఘోషించింది

'అరుణరాగం విరిసింది రేకులు విప్పిన కెందామరలతో కొలను కలకలలాడింది. గర్భాలయంలో గంటలు మ్రోగాయి విశ్వసుందరి విరిచామరం చేతబట్టింది. నీ రాక కోసం వేచిమాస్తూ ప్రకృతి గణమంతా నీ భవనాంగణంలో బడిగాపులు పడి వుంది. ప్రభూ! నీ ఆకలి గూడా నీకు తెలియకుండా పోయిందా? నిలుపుటద్దలలో, బంగారురతనాల పథకాలలో, ఆనందభాస్సాలలో, పైచూపులో, లోపలిచూపులో యిలా ఎట్లెడలా నీవుగానే సాక్షాత్కరించావు. చలువపన్నీటితో చరణాలు కడిగాను దువ్వలువతో అడుగులొత్తాను విరిగెద్దె ఆసనంగా అమర్చాను ఫలరసాలతో పానీయం యిచ్చాను. చందన చర్మచేతాను. కర్పూరతాంబూలమిచ్చాను అయినా బడలికపూర్తిగా తీరలేదేమోనని విరజాజిసురటిలతో వినయతుండగా, నన్ను మరపించి, కన్నుగిప్పి, మటుమాయమై పోవడం నీకేమైనా న్యాయంగా వుందా?''

ఆమె ఆత్మ ఘోషంతా అరణ్యరోదనంగా పరిణమించింది. హృదయాధినాథుని జాడమాత్రం కానరావడం లేదు కడవదాటకుండా చింతిస్తూ కూర్చోవడం వల్ల లాభమేముంది? దేశం పైకి వెళ్లాల్సిందే! విభుణ్ణి వెదికి పట్టుకోవలసిందే! ఆమె గాలిలోనైనా జాడలు కనిబెట్టగల తుమ్మెదను చేరదలిచింది రథం ఆయత్తం చేయమని అర్థించింది.

రుగ్మతల్ని పోనార్చే దివ్యపథం తూర్పుకొండల్లో దొరుకుతుందేమో! తాపశమనం చేసే తలిరాకు వీవన దక్షిణో ద్యానార్థ్లో దక్కుతుందేమో! పాపాల్ని పోనార్చే పావన తీర్థం పడమటి సీమలో ఎదురవుతుందేమో! చిత్రప్రకాంతి ప్రసాదించే సిద్ధాలయం ఉత్తర భూముల్లో కాన వస్తుందేమో!

నా మాట మన్నించి, నా యున్ని నెంచి

నా మీద మనసుంచి, నను కరుణించి

ప్రణయవనంబులోపలి పుష్పరథము

తుమ్మెద వేవేగ తోలి తేవమ్మ!

తుమ్మెద సారథ్యంలో రథం కదిలింది, ఘోరాటపుల్లో, కొండల్లో, ఎదురుగాడ్పుల్లో, ఎండల్లో, జలదపంక్తుల్లో, జలధి గర్భంలో, ఆకాశంలో, అష్టదిక్కుల్లో అభిలేశ్వరుని కోసం ఆమె అన్వేషణ సాగించింది. ఆఖరుకాముద్దరాలి అన్వేషణ ఫలించింది. అభీష్టం నెరవేరింది. ప్రణయ మందిరం నుంచి వేణుగాన రవం వినవస్తూ వుంది. కళ్యాణ నగరి నుంచి వీణానాదాలు వినవస్తున్నాయి పరమేశ్వరుడి సన్నిధానం చేరువకు వచ్చేస్తోంది భావోద్వేగం వల్ల ఆమె ఆడుగులు తడబడుతున్నాయి. పెదవులు వడకుతున్నాయి. జంకు గొంకులు మనసుతో సందడిస్తున్నాయి.

'ఎవరి మూలంగా నైతే మాటలు నేర్చిందో ఈ నాలుక, ఇది ఆ జగదీశ్వరుడి ఎదుట మాట్లాడ గలుగుతుందా? ఎవరి మూలంగా నైతే భావించడం నేర్చిందో ఈ బుద్ధి ఇది ఆలోకేశ్వరుడి మహిమాతి శయాన్నే భావించగలుగుతుందా? ఎవరి మూలంగా నైతే చూడ్డం

నేర్చుకున్నాయో ఈ కళ్ళు, ఇవి ఆ భగవంతుణ్ణే చూడగలుగుతాయా? ఎవరి మూలంగానైతే ఆలకించడం నేర్చుకున్నాయో ఈ చెవులు, ఇవి ఆ సర్వసాక్షి మాటల్ని వినగలుగుతాయా?'

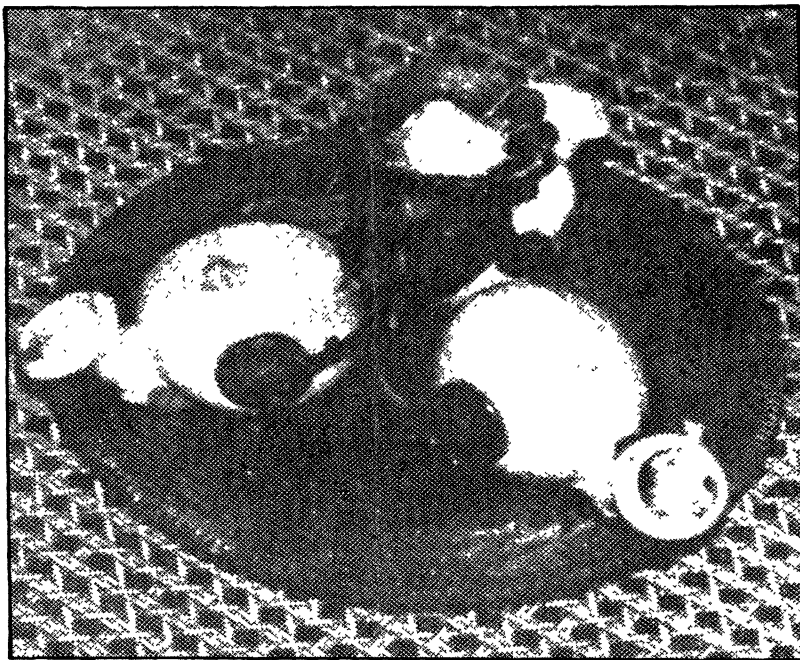
ఏకాంత సేవ (మంజరీ) ద్విపద కావ్యం, ప్రాసనియమం లేనిది ఈ మంజరీ ద్విపద ఒక్కొక్క ద్విపదలోనూ రెండు పాదాలుంటాయి ఒక ఎత్తు, ఒక సమతులం- ఈరెండు పార్శ్వాలూ కలిస్తేనే సోపానం ద్విపదను సోపానంతో ఉపమించవచ్చు మెట్లెక్కి పైకి, పైపైకి వెళ్ళినట్లే వుంటుంది ఏకాంత సేవ చదువుతుంటే పైకి వెళ్ళిన కొద్దీ పొలాలు, తోటలు, బయళ్ళు, ఏర్లు, ఊర్లు, కొండలు, కోనలు మొదలైన వాటితో కనిపించే మహాద్భుత్యంలా, ' ఏకాంత సేవ' పాడుకుంటూ వుంటే భగవత్స్వరూపమూ, భగవత్లీలలూ మనోనేత్రాల ఎదుట తాండవిస్తాయి కొండకొమ్మున గుడి కట్టడమే గదా సాంప్రదాయం! ఆ గుడి తలుపులు తెరుచుకుంటాయి. అఖండ దీపాలు వెలుగుతుంటాయి, జోంటలు మ్రోగుతుంటాయి. జగద్రక్షకుడు సాక్షాత్కరిస్తాడు. అప్పు డేమనుకుంటుంది కావ్యనాయిక!

‘చీమనై ప్రాకితి చిగురాకు దాక
అందని ప్రూని పం డర చేత జిత్తు
విహగినై యెగసితి విను విధి దాక
ఆకలిపడగించు అమృతాన్న మొదవె
అణువు నై తిరిగితి నాశాంతరముల
సాగినన తనువెల్ల సురభిళం బయ్యె,
చేపనై ఈదితి సింధు సప్తకము
చేరితి నెల్లులో శ్రీధామమునకు,
ఆయానము ఫలించె, ఆశలు తీరి
ఆమోదము లభించె, అభిమతం బొదవె .’

ఇదంతా స్వగతమైతే, ఆ ముద్దరాలు ప్రకాశంగా స్వామికి నివేదించుకునే మాటలు గూడా కొన్ని వున్నాయి

‘ఆలోక రమణీయ మైన నీమోము
ఆనంద వికసితం బైన నీమోము
అమల తేజోమయం బైన నీమోము
కనుగొంటికైకొంటికైవల్య పదము ..
కొనియాడవలెనన్న కోర్కెయే గాని
భాషలోపలనట్టి పలుకులే లేవు,
తెలిసి కోవలెనన్న దీక్షయే గాని
బుద్ధికంతటి సుప్రబోధమెలేదు,
వర్ణించ వలెనన్న వాంఛయేగాని
కవిత కంతటి భావ గరిమ యే లేదు .’

కవికంతటి భావగరిమయే లేదన్నది మాట వరుసకోసం చెప్పిన మాటేనేమో! ‘ ఏకాంత సేవను మననం చేసిన కొద్దీ అది వినయం కొద్దీ చెప్పిన మాటే ననిపిస్తుంది.

Bankimchandra's inkstand
(courtesy Sahitya Akademi and Bangiya Sahitya Parishad)

COMPANIONS (by S.N. Chamkur G.D.)

